

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยและ พัฒนาระบบการเรียนการสอนผ่านเว็บสำหรับนักศึกษา ของวิทยาลัยมวยไทยศึกษา และการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย
2. มวยไทย
3. การเรียนการสอนผ่านเว็บ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. สรุปเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย

วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย (2552) มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2548 ตามมติเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัย มีฐานะเทียบเท่าคณะ บริหารงานภายใต้การสรรหารายได้แบบพึ่งตนเอง วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย ดำเนินการจัดการศึกษาเป็นเวลากว่า 4 ปี มีการจัดการเรียนการสอน 4 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก โดยมีหลักสูตรในระยะแรกได้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตมวยไทยเป็นแห่งแรกของประเทศ ต่อมาได้เปิดสอนระดับปริญญาโทหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามวยไทยศึกษาแล้วถึง 4 รุ่น และมีเครือข่ายความร่วมมือจัดการเรียนการสอนในหลายแห่ง ดังนี้

ปีการศึกษา 2548 เปิดสอนรุ่นที่ 1 ณ สถาบันพลศึกษาวิทยาเขตมหาสารคาม

ปีการศึกษา 2549 และปีการศึกษา 2550 เปิดสอนรุ่นที่ 2 และรุ่นที่ 3 ตามลำดับ ณ ศูนย์การเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริและศูนย์สาธิตส่งเสริมงานศิลปาชีพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (บึงตาท้าว) บขร. 2 ค่ายสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา

ปีการศึกษา 2550 เปิดสอนรุ่นที่ 4 ณ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ

ผลจากการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโท สาขาวิชามวยไทยศึกษาแล้วถึง 4 รุ่น สามารถผลิตมหาบัณฑิตมวยไทยเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการด้านมวยไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงริเริ่มสร้างหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชามวยไทยศึกษาเปิดสอนในภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2550 เป็นหลักสูตรปริญญาเอกมวยไทยศึกษารุ่นแรกของโลก จัดการเรียนการสอน ณ วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง และเปิดสอน รุ่นที่ 2 ในปีการศึกษา 2551 ด้วยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญามวยไทยใน ศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย จึงริเริ่มโครงการแพทย์แผนไทย โดยเปิดสอนหลักสูตรแพทย์แผนไทยบัณฑิต สาขาวิชาการแพทย์แผนไทย ในปีการศึกษา 2551 และเป้าหมายที่สำคัญในอนาคตจะดำเนินการจัดการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชามวยไทย ศึกษา สาขาวิชาบริการสร้างเสริมสุขภาพไทย และจัดการศึกษาทางไกลผ่านเครือข่ายทั้งในและ ต่างประเทศในระดับปริญญาโท สาขาวิชามวยไทยศึกษา

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2551) ได้กล่าวถึงวิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทยว่า ไม่มี อาจารย์ประจำ ดังนั้นต้องสร้างอาจารย์ขึ้นมา โดยให้นักศึกษาที่เรียนจบปริญญาโทและเอก มาเป็น ผู้ให้ความรู้และเป็นอาจารย์สอนในระดับปริญญาตรี ซึ่งมีโครงการจะเปิดสอนในเร็ว ๆ นี้ จะเปิดรับ อดีตนักมวยระดับแชมป์ และให้ทุนการศึกษา เพราะในเวลานี้อดีตนักมวยหลายคนหมดอนาคต อยู่ใน เรือนจำ คุมบ่อนการพนันทั้งในและต่างประเทศ ดังนั้นการเรียนปริญญาตรีหลักสูตรนี้ จะช่วยดูแล อดีตยอดนักมวยไทยให้กลับมามีอาชีพ ทำงานสุจริต ตอนนี้ในต่างประเทศจ้างครูมวยไทยไปสอน จำนวนมาก ความนิยมของชาวต่างชาติเพิ่มมากขึ้นทำให้สนใจมาเรียนที่วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและ การแพทย์แผนไทย จึงเตรียมเปิดโครงการศึกษาทางไกลผ่านเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศในระดับ ปริญญาเอก นอกจากนี้ วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทยยังมีหน้าที่ กิจกรรม และ ภารกิจอื่นๆ เช่น ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่นตามจังหวัดต่างๆ ในด้านวิชาการ รวมทั้ง ร่วมมือและให้คำปรึกษากับสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ช่วยเหลือการวิจัยเกี่ยวกับ มวยไทยและภูมิปัญญาที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย จัดการแข่งขันศิลปะมวยไทย ประกวดการไหว้ครูและ ทักษะมวยไทย จัดฝึกอบรมครูมวยไทยสอนทักษะให้เด็กๆ และนำนักศึกษาระดับปริญญาตรีของ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงซึ่งศึกษาในคณะอื่น แต่สนใจและเรียนรู้มวยไทย มาแสดงโชว์แม่ แม่มวยไทยและสอนมวยให้กับชาวต่างชาติ

ระเบียบว่าด้วยการบริหารวิทยาลัยมวยไทยศึกษา พ.ศ. 2549 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้าน จอมบึง (2549) ได้ออกระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ว่าด้วย การบริหารวิทยาลัยมวย ไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย พ.ศ. 2549 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 (2) และ (12) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 สภามหาวิทยาลัย จึงออกระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ว่าด้วย การ บริหารวิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย พ.ศ. 2549”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ปีการศึกษา 2548 เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาข้อความในระเบียบอื่นใดที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

“วิทยาลัย” หมายความว่า วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

“กรรมการ ” หมายความว่า กรรมการวิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ข้อ 5 วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ จัดการศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา ในสาขามวยไทย ศึกษา วิจัย อนุรักษ์ เผยแพร่ ถ่ายทอดความรู้ ด้านมวยไทยและภูมิปัญญาไทยที่เกี่ยวกับมวยไทย

ข้อ 6 ในการดำเนินงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในข้อ 5 ให้กำหนดภาระหน้าที่ของ วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย ดังนี้

(1) จัดการศึกษาทั้งในระดับปริญญาบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา เกี่ยวกับมวยไทย ศึกษาและศึกษาภูมิปัญญา ไทยที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือกับโปรแกรมวิชา สาขา และคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัย รวมทั้งแหล่งภูมิปัญญาอื่นๆ

(2) ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนแก่ท้องถิ่นในด้านวิชาการ และการวิจัย เกี่ยวกับมวยไทยและภูมิปัญญาที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย

(3) ให้ความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งในและต่างประเทศด้านมวยไทยและภูมิปัญญาที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย

(4) ให้คำปรึกษาแก่หน่วยงาน องค์กรภาครัฐและเอกชนเกี่ยวกับองค์ความรู้ด้านมวยไทย

(5) อนุรักษ์เผยแพร่วรรณกรรมเรื่องมวยไทยและ ภูมิปัญญาไทยที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย ศิลปะการต่อสู้ ป้องกันตัวของไทยให้กับประชาชนทั้งในและ ต่างประเทศ

(6) วิจัย ค้นคว้ารวบรวมและถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับมวยไทยและภูมิปัญญาไทยที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย

(7) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ 7 ในวิทยาลัยให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบงานทั้งปวงของวิทยาลัยและให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 8 การได้มาซึ่งผู้อำนวยการให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ พ.ศ. 2547 มาใช้โดยอนุโลม

ข้อ 9 วิทยาลัยมีรายได้จากแหล่งต่างๆ ดังนี้

- (1) เงินงบประมาณแผ่นดิน
- (2) ค่าธรรมเนียมการจัดการศึกษา
- (3) การบริการวิชาการ
- (4) การจัดกิจกรรมหารายได้
- (5) เงินบริจาค

ข้อ 11 บรรดารายได้และทรัพย์สินที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยได้มาเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของวิทยาลัย หรือได้มาเนื่องจากการดำเนินกิจการของวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะต้องจัดสรรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของวิทยาลัย

ข้อ 11 ให้มีคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (1) อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (2) กรรมการจำนวน เก้าคน ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจากคณบดี ของคณะต่างๆ หรือผู้บริหารส่วนราชการที่เทียบเท่าคณะ จำนวนสามคน และจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวนสี่คน ตามคำแนะนำของผู้อำนวยการวิทยาลัย โดยความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ประธานสภามวยไทยศึกษาเป็นกรรมการ

ข้อ 12 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามข้อ 11 (2) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่งแล้ว กรรมการ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ขาดคุณสมบัติ
- (4) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(5) มีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ โดยคณะกรรมการมีมติไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ให้ออกจากกรรมการ

(6) เป็นบุคคลล้มละลาย

(7) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่กรรมการ พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ 13 ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้มีกรรมการใหม่แล้ว

ให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ 13 คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ควบคุมการบริหารงานของวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(1) พิจารณากำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(2) ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การรับจ่ายเงิน และการบริหารงานบุคคลของวิทยาลัย โดยการออกระเบียบต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

(3) ให้ความเห็นชอบแผนงาน แผนพัฒนาวิทยาลัย แผนธุรกิจและหารายได้ แผนงบประมาณประจำปีของวิทยาลัย

(4) กำหนดจำนวนอัตรากำลัง ตำแหน่งหน้าที่และคุณสมบัติของบุคลากรรวมทั้งอัตราเงินเดือนค่าจ้าง และค่าตอบแทนต่างๆ

(5) รายงานผลการดำเนินงานของวิทยาลัยเสนอสภามหาวิทยาลัย

(6) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของวิทยาลัย

(7) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่อธิการบดี หรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ 14 ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. 2547 มาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้งโดยอนุโลม

ข้อ 15 ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย

2. มวยไทย

มวยไทยในสมัยก่อนจะมีการฝึกฝนอยู่ในบรรดาหมู่ทหาร เพราะในสมัยก่อนไทยมีการรบพุ่งและสู้รบกันกับประเทศเพื่อนบ้านบ่อยๆ การสู้รบในสมัยนั้นยังไม่มีปืน ต่อสู้กันมีแต่ดาบทั้งสองมือและมือเดียว เมื่อเป็นเช่นนี้การรบพุ่งก็ต้องมีการประชิดตัว คนไทยเห็นว่าการรบด้วยดาบนั้น เป็นการรบพุ่งที่ประชิดตัวมากเกินไป บางครั้งคู่ต่อสู้อาจจะเข้ามาฟันเราได้ง่าย ทำให้แพ้คู่ต่อสู้ ต่อมาเมื่อได้รับการฝึกถีบ ตะแล้วมีผู้คิดว่าทำอย่างไรเราจึงจะใช้การถีบและเตะนั้นมาเป็นศิลปะสำหรับการต่อสู้ด้วยมือเปล่าได้ จึงได้มีผู้ที่คิดจะฝึกหัดการต่อสู้ป้องกันตัวสำหรับการใช้แสดงเวลายามงานเทศกาลต่างๆ ไว้รอดชาวบ้านและเป็นของแปลกสำหรับชาวบ้านเมื่อเป็นเช่นนี้นานเข้าชาวบ้านหรือคนไทยได้เห็นการถีบ ตะอย่างแพร่หลายและบ่อยเข้า จึงทำให้ชาวบ้านมีการฝึกมวยไทยกันมากจนถึงกับตั้งเป็นสำนักฝึกกันมากมาย แต่สำนักที่ฝึกมวยไทยเคยเป็นสำนักดาบที่มีชื่อเสียงมาก่อนและมีอาจารย์ที่เก่งกล้าและมีชื่อเสียงฝึกสอน

จากการศึกษาประวัติมวยไทยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า คนไทยในสมัยก่อนมีการฝึกมวยไทยด้วยวัตถุประสงค์ 1 ประการด้วยกัน คือ

ประการที่ 1 เพื่อใช้ในการป้องกันตัว เนื่องจากในสมัยก่อนเมื่อทุกคนเกิด ต้องมีการดิ้นรนเพื่อรักษาชีวิตของตนเพื่ออยู่รอดไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้กับมนุษย์ ในการรักษาเสรีภาพของตน ต่อสู้กับสัตว์ร้ายเพื่อป้องกันตัวและนำเอามาเป็นอาหาร ต่อสู้กับธรรมชาติแปรปรวนเพื่ออยู่รอดต่อไป

ประการที่ 2 เพื่อใช้สำหรับสู้รบกับข้าศึก เนื่องจากในสมัยก่อนมีการศึกสงครามชาวไทยต้องมีความสามารถในการรบ เพื่อการป้องกันและรักษาเอกราชของประเทศมวยไทยจึงเป็นสิ่งที่ ดิฉันคนไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ

การกลับคืนสู่รากเหง้าของความเป็นไทย โดยยกระดับศิลปะการต่อสู้แบบ ไทยให้มวยไทยเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ทำให้เกิดคุณงามความดีตามปรัชญาคุณวิทยาในความดี ความงามได้ 1 สาขา คือ

1. ด้านจริยศาสตร์ (Ethics) มวยไทยเป็นสิ่งที่ดำรงในหลายด้านความประพฤติ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรเป็นตัวเองสืบไป เช่น การรำไหว้ครูมวยไทย การมอบตัวเป็นศิษย์ เป็นสิ่งที่ควรยึดถือปฏิบัติเพราะเป็นสิ่งที่ดำรงของมวยไทย ซึ่งตรงกับเป้าหมายสูงสุดของมนุษย์ว่าจะต้องใช้เกณฑ์มาตัดสินว่า สิ่งใดดี สิ่งใดไม่ดี อะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ และจะถือเป็นแบบอย่างได้

จะต้อง มีวิธีการอย่างไร มวยไทยเป็นความประพณี ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามที่สามารถบอกได้ว่า สิ่งใดดี สิ่งใดไม่ดี

2. ด้านสุนทรียศาสตร์ (Aesthetics) สุนทรียศาสตร์ ทำหน้าที่ในส่วนของคุณค่าของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นผู้มีการศึกษาสูงหรือประชาชนคนระดับธรรมดา ก็จำเป็นต้องมีการพัฒนา ค่านิยมทางความรู้สึกต่อความงาม ให้สอดคล้องกับสิ่งที่สังคมที่อาศัยยึดถือปฏิบัติกันหรือเป็นไปตาม ทัศนะของมวลมนุษยชาติ ความรู้สึกต่อความงามจึงเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนขาดไม่ได้ตราบที่ยังมีชีวิตอยู่

3. ด้านตรรกวิทยา (Logic) เป็นการกล่าวถึงหลักเหตุผลอันแท้จริงศึกษาการใช้เหตุผลการอ้างเหตุผลให้สมเหตุสมผล ถูกต้องไม่บกพร่อง และมีหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจ ประการอ้างเหตุผลหลายวิธีรวมทั้งปัญหาเล็กน้อย เพื่อความพยายามของตรรกวิทยาที่จะให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง

มงคล คำเมือง (2533) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกีฬามวยไทย พบว่ามีปรากฏตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานีและแสดงบทบาทในแง่ประเพณี แห่งการละเล่น เพื่อการเฉลิมฉลองในงานเทศกาลและ ในแง่ศิลปะของการต่อสู้เมื่อเผชิญกับศัตรูในยามสงคราม ทั้งนี้จะมีสำนักให้การอบรมและสั่งสอนมวยไทยในหัวเมืองต่าง ๆ โดยเฉพาะที่เด่นมากที่สุด คือสำนักที่เมืองลพบุรี ในสมัย กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี มวยไทยได้มีบทบาทในแง่การละเล่น เพื่อการเฉลิมฉลอง เช่น การแสดงในงานวัดยังมีมากขึ้นและ สำหรับศิลปะของการต่อสู้ยังสำคัญกว่าสมัยกรุงสุโขทัยเพราะ มีสงครามกับพม่ามากกว่า จนได้เกิดตำนานของนายขนมต้มนักมวยไทย มวยไทยยังเป็นศิลปะของการต่อสู้สำหรับทหารองครักษ์หรือทหารมหาดเล็ก รักษาพระองค์เช่นเดียวกับสุโขทัยและได้มีสำนักฝึกอบรมและสั่งสอน มวยไทยในหัวเมืองต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ครั้งเข้าสู่สมัยธนบุรีและ รัตนโกสินทร์ ตอนต้น มวยไทยก็ยังมียบทบาทเหมือนสมัยกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบัน มวยไทยได้เปลี่ยนแปลงรูปลักษณะสู่การแข่งขันและการกีฬามากขึ้น จนกระทั่งได้มีการจัดการแข่งขันทั้งที่เป็นระบบและไม่มีระบบ มวยไทย ได้วิวัฒนาการจากรูปแบบของศิลปะของการต่อสู้จนกลายเป็นกีฬา สมัครเล่นและกีฬาอาชีพ กระทั่งได้มีองค์กรรับรองคือ สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และสมาคมมวยอาชีพแห่งประเทศไทย โดยมีการจัดการแข่งขันและจัดเป็นธุรกิจในการเชิงศิลปะของการแสดง และเพื่อการบันเทิงอีกด้วย ในด้านการศึกษา นั้น วิชามวยไทย ได้เป็นกิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนทั้งในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา โดยเฉพาะในสถาบันผลิตครูพลศึกษา ปัจจุบันมวยไทย ได้กลายเป็นกีฬาสากลเมื่อประเทศญี่ปุ่นได้นำไปดัดแปลงและแข่งขัน เป็นคิกบ็อกซิ่งและประเทศในยุโรปและอเมริกาเหนือได้มีสำนักการ ฝึกสอนและอบรมมวยไทยโดยมีคนไทยเป็นครูสอน และได้จัดให้มี การแข่งขันระหว่างมวยไทยด้วยกันและมวยไทยกับการต่อสู้ประเภทอื่น ในประเทศต่าง ๆ ของภูมิภาคเหล่านั้นด้วย

ทฤษฎี สิทธิประเสริฐ (2535) ได้ทำการศึกษาโครงสร้างและพฤติกรรมของตลาดมวยไทย เพื่อให้ทราบว่า ตลาดมวยไทยทำงานอย่างไร มีการผูกขาดอย่างไร โดยพิจารณาจากโครงสร้าง พฤติกรรมและความสัมพันธ์ ของผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการมวย วิธีการเก็บข้อมูลได้ จากการสัมภาษณ์ ผู้เกี่ยวข้องในวงการมวย ได้แก่ เจ้าหน้าที่สนามมวยทั้งสองผู้จัดรายการ (Promoter) หัวหน้าค่ายมวย และนักมวย ช่วงเวลาที่สัมภาษณ์ตั้งแต่ 30 มิถุนายน 2535 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2536 การศึกษาพบว่า การพนันเป็นตัวหล่อเลี้ยงธุรกิจนี้ เนื่องจากผู้ชมส่วนใหญ่จะเข้าไปเล่นการพนัน มีวงเงิน ไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาทต่อรายการ ระบบการพนันทำงาน อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถควบคุมให้ผู้ que เล่นการพนัน เสียจ่ายเงินได้

นอกจากนี้ระบบการพนันยังควบคุมไม่ให้ มีการล้มมวยมากอีกด้วย และการพนันเป็น ตัวกำหนดพฤติกรรม ของสนามมวย ผู้จัดรายการ หัวหน้าค่ายมวย และนักมวย โดยเฉพาะผู้จัดรายการ จะต้องประจบมวยคู่ที่เป็นที่พอใจกับ เชียนมวยเพราะมวยชกกันสู้สินอกจากจะดูสนุกแล้วจะทำให้ มี ปริมาณการเฝ้าการพนันมาก อันเนื่องมาจากราคาต่อรอง ที่สูงนั่นเอง ทางด้านสนามมวยก็ต้องการผู้ จัดรายการ ที่ประจบคู่มวยได้คู่ดี เนื่องจากรายได้ส่วนใหญ่มาจาก ผู้ชมที่เข้ามาเฝ้าการพนันนั่นเอง โครงสร้างของตลาดสนามมวยไทย เป็นตลาดผู้ขาย น้อยราย (Oligipoly) ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่มี ระเบียบ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ.2504 ภายใต้ พระราชบัญญัติ การพนัน พ.ศ.2503 ซึ่งกำหนดให้ กรุงเทพฯ มีสนามมวย ที่มีการเฝ้าการพนันอย่างถูกต้องตามกฎหมายได้เพียงสองสนาม เท่านั้น คือ สนามมวยเวทีราชดำเนินและสนามมวยเวทีลุมพินี พฤติกรรมของสนามมวยจะรวมตัวกันเป็นผู้ ผูกขาด โดยสนาม ทั้งสองจะแบ่งวันการจัดมวยอย่างแน่นอน ไม่มีการแข่งขัน ด้านราคา และทั้งสอง สนามจะมีวิธีการควบคุมผู้จัดรายการ หัวหน้าค่ายมวย และนักมวย โดยการลงโทษบุคคลเหล่านี้ หาก ทำให้สนามเสียผลประโยชน์และผลของการผูกขาดนี้เอง ที่ทำให้สนามมวยทั้งสองไม่ให้ความสำคัญ ของสภาพของสนามมวย และประสิทธิภาพในการทำงานมากนัก ส่วนตลาดผู้จัดรายการ เป็นตลาดที่ เข้ายากแต่ออกง่าย เพราะนอกจากจำนวน ผู้จัดการจะถูกจำกัดโดยสนามมวยแล้ว ผู้จัดรายการจะต้อง เป็น ผู้ที่มีความสามารถในการบริหารหลายอย่างในคนเดียวกัน คือสามารถจัดสรรผลประโยชน์ ให้กับสนามและค่ายมวย เป็นที่น่าพอใจ ความสามารถดังกล่าวจะทำให้รายการมวย ของตนเป็นที่ นิยม จนได้รับสิทธิการจัดมวยมากกว่าผู้จัด รายการอื่น หากผู้จัดรายการไม่สามารถจัดสรร ผลประโยชน์ ให้เป็นที่พอใจกับทางสนามมวยแล้ว ทางสนามมวยก็จะตัด ผู้จัดรายการคนนั้นออกจากการเป็นผู้จัดการทันที

ในส่วน พฤติกรรมของผู้จัดรายการจะมีพฤติกรรมที่ต้องการให้มี ผู้ชมมวยมากที่สุด โดยการ หานักมวยที่มีฝีมือจากหัวหน้าค่าย และให้ผลประโยชน์ สนามเป็นที่พอใจการแข่งขันส่วนใหญ่ จะ เป็นการแข่งขันกันด้านคุณภาพ เพราะราคาถูกควบคุม โดยสนาม ปัจจุบันมีค่ายมวยเป็นจำนวนมาก ค่ายมวยสามารถ เข้าออกจากธุรกิจนี้ได้ง่าย การลงทุนไม่สูงนักมีการกีดกัน น้อยมาก หัวหน้าค่ายมวย

จะต้องมีระบบการบริหาร มีการ คัดเลือก และการฝึกสอนที่ดีจึงจะประสบความสำเร็จ เพราะค่ายมวยจะต้องเลี้ยงดูนักมวยเป็นเวลานาน เป็นที่น่า สงเกตว่าหัวหน้าค่ายมวยจะต้องลงทุนทุกอย่างในนักมวย ตั้งแต่เด็ก เช่น การกินอยู่ การฝึกซ้อม เป็นต้น หัวหน้า ค่ายมวยจะถอนทุนคืนเมื่อนักมวยคนนั้นมีชื่อเสียงโด่งดังแล้ว เพราะหัวหน้าค่ายมีวิธีการควบคุมนักมวยไม่ให้ย้ายค่ายได้ เมื่อมีชื่อเสียงแล้ว

ส่วนตลาดนักมวยการเข้าออกจากตลาดนี้ ทำให้ได้ง่ายเช่นกัน เนื่องจากต้นทุนในการสู้อาชีพต่ำมาก แต่เมื่อเข้ามาแล้ว ความเป็นอิสระจะหมดไป ทั้งนี้เพราะ ต้องอยู่ในสังกัดของค่ายมวยนั้น ๆ และไม่สามารถย้ายค่าย ได้ตามอำเภอใจ นักมวยที่เข้ามาสู่ธุรกิจนี้ส่วนใหญ่จะเป็น คนที่มีฐานะยากจน และความรู้ น้อย ด้วยเหตุผลดังนี้ ประการแรก คนที่มีฐานะดีถึงแม้จะมีหน่วยก้านที่เหมาะสม ก็จะเป็นนักมวยแต่ไม่มาเป็นนักมวย เนื่องจากไปทำ อาชีพอื่นจะมีรายได้สูงกว่าการเป็นนักมวย ดังนั้นจึงมีแต่คนจนที่เป็นนักมวย ประการที่สอง ผู้ที่จะเป็นนักมวย ไม่ต้องมีประสบการณ์ และความรู้เพราะจะได้รับเมื่อ เข้ามาอยู่ในค่ายมวยนั้น ประการสุดท้าย รายได้เฉลี่ย ของนักมวยเป็นรายได้ที่สูง แต่จากการสำรวจพบว่า นักมวยส่วนใหญ่ในค่ายที่สำรวจจะมีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีเพียงนักมวยไม่กี่คนที่ประสบความสำเร็จจนมีรายได้สูง นอกจากนี้อาชีพนักมวยเป็นอาชีพที่ทำให้ร่างกายทรุดโทรม เร็วมาก ดังจะเห็นได้จากนักมวยเก่า ๆ บางคนมีปัญหา สุขภาพหลังจากเลิกจากวงการมวยไปแล้ว ถ้ามีการอนุญาตให้มีการเปิดสนามมวยขึ้นใหม่อีกหนึ่ง หรือสองสนามแล้ว โดยสนามมวยใหม่ที่เกิดขึ้นผ่านกลไกตลาด จะทำให้มีการแข่งขันมากขึ้นอันจะส่งผลต่อบริการของสนามมวย ที่ดีขึ้น และนักมวยมีโอกาสนในการชกมวยได้มากขึ้นซึ่งอาจทำให้ รายได้รวมสูงขึ้นได้

งานวิจัยด้านมวยไทย

การวิจัยทางด้านมวยไทยศึกษาได้มีการวิจัยทั้งในประเภทวิชาพลศึกษา และประเภทวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมถึงกลุ่มประเภทวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มวยไทยศึกษาจึงได้รับความนิยมอย่างมากและมีการประยุกต์ในหลายสาขา จิรณี ดันดิรัตน์วงศ์ (2549) รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กล่าวการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดจัดโครงการอบรมศิลปะมวยไทยขั้นพื้นฐานสำหรับครูพลศึกษาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ที่มีความสนใจเกี่ยวกับศิลปะมวยไทย ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี ซึ่งได้วางแผนให้มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง คือ โครงการจัดตั้งคณะอนุกรรมการด้านศิลปะมวยไทยเพื่อประมวลองค์ความรู้ และจัดทำเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรศิลปะมวยไทยในระดับต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อนำความรู้ในศาสตร์ข้างต้นเข้าสู่การศึกษาทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษาอย่างเป็นระบบ และในระยะยาว สกอ. จะได้จัดทำสื่อความรู้ สัมมนา อบรม เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านมวยไทยให้เป็นที่รู้จักและก้าวสู่ความเป็นนานาชาติให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

แขวง ผาสุก (2534) ได้ศึกษาผลการฝึกกายบริหารด้วยท่าแม่ไม้มวยไทย ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางกลไกความมุ่งหมายของการวิจัยนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ผลการฝึกกายบริหารด้วยท่าแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อการพัฒนา ความสามารถทางกลไก โดยการกำหนดความหนักและความนาน ในการฝึกต่างกัน 4 แบบคือ แบบ 4 จังหวะ 12 นาที แบบ 8 จังหวะ 12 นาที แบบ 4 จังหวะ 25 นาที และ แบบ 8 จังหวะ 25 นาที กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย ระดับประถมศึกษา อายุระหว่าง 11-13 ปี ที่เคยฝึกกายบริหาร ด้วยท่าแม่ไม้มวยไทยมาก่อน จำนวน 60 คน แล้วเลือกเข้ากลุ่ม โดยการทดสอบความสามารถทางกลไกด้านการขึ้น กระโดดไกล การลุก-นั่ง การดันพื้น การวิ่งกลับตัว และการวิ่ง 5 นาที พบว่า ความสามารถทางกลไกด้านการขึ้นกระโดดไกลระหว่าง กลุ่มหลังการฝึกและภายในกลุ่มก่อนการฝึกกับหลังการฝึกสัปดาห์ ที่ 4 และ 8 ไม่แตกต่างกัน แต่ทุกกลุ่มมีความสามารถเพิ่มขึ้น ความสามารถทางกลไกด้านการลุก-นั่งระหว่างกลุ่มหลังการฝึก ไม่แตกต่างกัน แต่ภายในกลุ่มก่อนฝึกกับการฝึกสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มทดลองที่ 4 แตกต่างกัน และทุกกลุ่มมีความสามารถเพิ่มขึ้น ความสามารถทางกลไกด้านการดันพื้นระหว่างกลุ่มหลังการฝึก ไม่แตกต่างกัน แต่ภายในกลุ่มก่อนการฝึกกับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 และ 8 ของทุกช่วงเวลาของกลุ่มแตกต่างกัน และทุกกลุ่ม มีความสามารถเพิ่มขึ้น ความสามารถทางกลไกด้านการวิ่งกลับตัว ระหว่างกลุ่มหลังการฝึกไม่แตกต่างกัน แต่ภายในกลุ่มก่อนการฝึก กับหลังการฝึก 4 และ 8 ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 3 ก่อนการฝึกกับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนการฝึกกับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 และ 8 ทุกช่วงเวลาของกลุ่มทดลองที่ 4 แตกต่างกัน และทุกกลุ่ม มีความสามารถเพิ่มขึ้น ความสามารถทางกลไกด้านการวิ่ง 5 นาที ระหว่างกลุ่มหลังการฝึกไม่แตกต่างกัน แต่ภายในกลุ่มก่อนการฝึก กับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 และ 8 ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนการฝึกกับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มทดลองที่ 3 ก่อนการฝึกกับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 และ 8 ทุกช่วงเวลาของกลุ่มทดลองที่ 4 แตกต่างกัน และทุกกลุ่มมีความสามารถเพิ่มขึ้น ไม่พบปฏิสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มกับระยะเวลาฝึก

อนันต์ เมฆสวรรค์ (2534) ได้ศึกษาเกณฑ์ปกติทักษะกีฬามวยไทยของนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษา เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติทักษะกีฬามวยไทย ของนักศึกษาชายและเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะกีฬามวยไทย ของนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาย วิทยาลัย พลศึกษา จำนวน 373 คน แบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทย มีรายการทดสอบ 4 รายการคือการเตะเฉียงบริเวณลำตัว การตีเข้าเฉียงบริเวณลำตัว การถีบบริเวณลำตัว การชกหมัดตรงหลังบริเวณใบหน้า ผลการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะกีฬามวยไทยระหว่างนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษาแต่ละวิทยาลัยในภาคกลาง พบว่า มีความแตกต่างกัน ในทุกรายการทดสอบ ผลการศึกษาด้านเกณฑ์ปกติ พบว่า การเตะบริเวณลำตัว มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 39.2895 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.9199 และจำแนกตามเกณฑ์ทักษะในการเตะบริเวณลำตัว เป็นระดับสูงมาก สูง ปานกลาง

ต่ำและต่ำมาก การตีเข้าเฉียงบริเวณลำตัว มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 41.7613 ครั้งความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.1545 และจำแนกตามเกณฑ์ทักษะ ในการตีเข้าเฉียงบริเวณลำตัว เป็นระดับสูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก การตีบริเวณลำตัว มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 39.2573 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.5933 และจำแนกตามเกณฑ์ทักษะในการตี บริเวณลำตัวเป็นระดับสูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก การชกหมัดตรงหลัง บริเวณใบหน้า มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 63.2225 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.8450 และจำแนกตามเกณฑ์ทักษะในการตีเข้าเฉียงบริเวณลำตัว เป็นระดับ สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

สุรวุฒน์ ปัตตานี (2550) ได้ศึกษา แนวทางการพัฒนามวยไทยอาชีพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามการรับรู้ของนักมวยและผู้ฝึกสอนกีฬามวย เปรียบเทียบแนวคิดของการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามการรับรู้ของนักมวยและผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน 188 คน และ ผู้ฝึกสอนจำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ ค่าที และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย พบว่า 1) การพัฒนากีฬามวยไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านบุคลากร นักมวย ไทยและผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทย เห็นว่า ควรมีการพัฒนาในเรื่อง ผู้บริหารองค์กรมวยไทยควรมีภาวะผู้นำที่ดี กรรมการผู้ตัดสินควรมีพฤติกรรมเป็นที่น่าเชื่อถือ 2) การพัฒนากีฬามวยไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ควรมีการพัฒนา และนำเครื่องมือที่ทันสมัยสำหรับการออก กำลังกายมาช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบสภาพตักนักมวย และสวัสดิการต่าง ๆ ของบุคลากรในค่ายมวย 3) การพัฒนากีฬามวยไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัดการ ควรมีการพัฒนาในเรื่องการฝึกอบรมผู้ฝึกสอน และการจัดการค่ายมวยควรมีการเปิดรับสมาชิกอย่างต่อเนื่องเพื่อความมั่นคงของกีฬามวยไทยอาชีพ กรรมการผู้ตัดสินกีฬามวยไทยต้องมีความยุติธรรมมีการประสานงานของผู้บริหารและนายสนามมวยไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4) การพัฒนากีฬามวยไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านงบประมาณ มีการพัฒนาองค์กรสูงสุดที่เกี่ยวข้องกับมวยไทยอาชีพ มีระบบการพิจารณาผลตอบแทนแก่นักกีฬามวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์เปี้ยน ควรมีค่าตอบแทนรายเดือนจากสนามมวย ผู้บริหารคือนายสนามมวย การจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ให้การช่วยเหลือด้านสวัสดิการจากทางภาครัฐตลอดจนการจัดตั้งมูลนิธิช่วยสงเคราะห์แก่นักมวยที่พิการและทุพพลภาพ 5) นักมวยไทยอาชีพและผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทย มีความคิดเห็นในการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่ออาชีพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 ด้าน คือ ด้านเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์และสถานที่ ด้านการจัดการและด้านงบประมาณ โดยผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยมีความคิดเห็นในการพัฒนากีฬามวยไทย เพื่อ

การอาชีพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักมวยไทยอาชีพ แต่นักมวยไทยอาชีพและผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยมีความคิดเห็นในการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่ออาชีพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่แตกต่างกันคือด้านบุคลากร

สมเกียรติ ยังชื่นสวัสดิ์ (2536) ได้ทำการศึกษาการตลาดมวยไทยทางโทรทัศน์เพื่อศึกษาความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของตลาดมวยไทย ตลอดจนกระบวนการดำเนินการทางธุรกิจมวยไทยทางโทรทัศน์ ผลการวิจัย ซึ่งได้นำเอาทฤษฎีของ Whannel ว่าด้วยปัจจัยที่ทำให้กีฬาชนิดต่างๆ ได้รับความนิยมมาวิเคราะห์ พบว่า มวยไทยในปัจจุบันกลายเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างสูง และขณะเดียวกันก็เป็นธุรกิจที่มีวงเงินหมุนเวียนนับพันล้านบาท มีผลประโยชน์และผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย องค์ประกอบของโครงสร้างตลาดมวยไทยประกอบด้วย สนามมวย โปรโมเตอร์ผู้สนับสนุน นักมวย กรรมการผู้ตัดสินและผู้ชม โปรโมเตอร์ เป็นผู้ที่มืบทบาทมากในธุรกิจมวยไทยทางโทรทัศน์ และได้อาศัยหลักการจัดการทางการตลาด ส่วนผสมทางการตลาด (4P) มาบริหารธุรกิจนี้ การจะประสบความสำเร็จในธุรกิจนี้นอกจากจะต้องเป็นผู้ที่วางแผนทางการตลาดได้ดีแล้ว ยังจะต้องสามารถประสานผลประโยชน์แก่ทุกๆฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสมด้วย

อำนาจ สายฉลาด (2536) ได้ทำการศึกษาการใช้ไสยศาสตร์และความเชื่อโชคลางของนักมวยระดับแชมป์ ในการแข่งขันมวยไทย ตามการรับรู้ของนักมวย หัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอน กลุ่มประชากรเป็นนักมวย หัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอน จำนวน 55 คน ดำเนินการวิจัยโดยการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มประชากรตอบ หลังจากนั้น นำข้อมูลที่ได้รับกลับคืนมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏว่า 1.โดยส่วนรวม นักมวยระดับแชมป์ ในการแข่งขันมวยไทย ตามการรับรู้ของนักมวย หัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอน มีการใช้ไสยศาสตร์และความเชื่อโชคลาง อยู่ในระดับมาก 2.นักมวยระดับแชมป์ ในการแข่งขันมวยไทย ตามการรับรู้ของนักมวย หัวหน้าคณะ และผู้ฝึกสอน มีการใช้ไสยศาสตร์ในการแข่งขันมวยไทยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ข้อที่มีค่าเฉลี่ย การใช้ไสยศาสตร์ในระดับมากที่สุดได้แก่ข้อที่ว่า ใช้ไสยศาสตร์ก่อนสวมมงคลที่ศีรษะ ก่อนถอดมงคลออกจากศีรษะ ใช้มงคลสวมศีรษะ และใช้ผ้าประเจียดผูกแขน ประกอบการใช้ไสยศาสตร์ นักมวยระดับแชมป์ ในการแข่งขันนักมวยไทย ตามการรับรู้ของนักมวย หัวหน้าคณะและผู้ฝึกสอน มีความเชื่อโชคลางในการแข่งขันมวยไทย อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ยกเว้นด้านการแต่งกายที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยความเชื่อโชคลางในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความเชื่อโชคลางข้อที่ว่านักมวยต้องขมิ้มเข้มเข้มแจ่มใสก่อนออกจากบ้าน และห้ามมีเพศสัมพันธ์ก่อนแข่งขัน

วัชร คำเพ็ง (2536) ได้ทำการศึกษาแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ (2) เพื่อเปรียบเทียบแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ระหว่างกลุ่มนักมวยที่มีสัณฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงกับกลุ่มนักมวยไทยที่มีสัณฤทธิ์ผลในการ

ชกมวยต่ำ (3) เพื่อเปรียบเทียบแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มนักมวยไทยในอดีตกับกลุ่มนักมวยไทยในปัจจุบัน (4) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยกับสถานภาพของนักมวยไทย ตัวอย่างประชากรเป็นนักมวยไทยอาชีพ จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 15 คน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในอดีต 2 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในอดีต 3 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในปัจจุบัน และ 4 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในปัจจุบัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยง .74 ไปใช้วัดกับกลุ่มตัวอย่างประชากร นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 133.05 2. กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูง มีแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่า กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. กลุ่มนักมวยไทยในอดีต และกลุ่มนักมวยไทยในปัจจุบัน มีแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยกับสถานภาพของนักมวยไทยต่อแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทศพร ยิ้มลมัย (2537) ได้ทำการศึกษาความรู้สึกลดลงของงาน ความเจ็บปวดที่ขา และระดับแลคเตท ในเลือดขณะออกกำลังกายในนักมวยไทยโดยทำการศึกษาการตอบสนองด้านการรับรู้ต่อขนาด ของงานที่กระทำ และความเจ็บปวดที่บริเวณกล้ามเนื้อต้นขา (Quadriceps muscle) โดยใช้สเกลตัวเลขของบอร์ก (Borgs scale) ขณะปั่นจักรยานแบบเพิ่มความหนักจนถึงจุดสูงสุด ในกลุ่มนักมวยไทยอาชีพ จำนวน 8 คน เปรียบเทียบกับกลุ่มนักกีฬาฟุตบอล ที่มีระดับสมรรถภาพทางกายใกล้เคียงกัน จำนวน 5 คน และคนปกติทั่วไปที่ไม่ใช่ นักกีฬา จำนวน 8 คน วัดความเข้มข้นของแลคเตทในเลือด อัตราการเต้นของหัวใจ ปริมาตรของอากาศหายใจออก ปริมาตรของแกสออกซิเจนที่ใช้ไป และปริมาตรของแกสคาร์บอนไดออกไซด์ที่สร้างขึ้น ขณะพักและในช่วงออกกำลังกาย ก่อนการทดสอบได้ทำการวัด สมรรถภาพทางกาย ด้านกำลังและความสามารถทาง แอนแอโรโรบิก แรงบีบมือ และความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ จากผลการทดลอง พบว่าค่าความรู้สึกลดลงของงาน และ ความเจ็บปวดที่ขาในผู้ถูกทดลองทั้งสามกลุ่ม ที่ความหนัก ของงานระดับเดียวกัน (ที่ 20, 40, 60, 80 และ 100% (...)O₂max) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าอัตราการเต้นของหัวใจใน กลุ่มนักมวยไทยและนักฟุตบอล ต่ำกว่าในกลุ่มที่ไม่ใช่ นักกีฬา ในขณะที่ค่าอัตราการใช้ออกซิเจนในกลุ่มดังกล่าว สูงกว่า ในกลุ่มที่ไม่ใช่ นักกีฬา ที่ความหนักของงานเดียวกัน ค่าอัตราการเคลื่อนไหวของอากาศหายใจออกในกลุ่มนักฟุตบอล สูงกว่าในกลุ่มนักมวยไทยและกลุ่มที่ไม่ใช่ นักกีฬา ที่ความ หนักของงานระดับ 60, 80 และ 100% (...)O₂max

ในขณะที่ค่าสัดส่วนระหว่างปริมาตรของอากาศหายใจออกต่อ ปริมาตรของออกซิเจนที่ใช้ไปในกลุ่มนักกีฬาทั้งสองกลุ่ม ต่ำกว่าในกลุ่มที่ไม่ใช่นักกีฬา ที่ความหนักของงานระดับ ต่าง ๆ อย่างไรก็ตามค่าความเข้มข้นของแลคเตทในเลือด และค่าสัดส่วนระหว่างปริมาตรของคาร์บอนไดออกไซด์ที่สร้างขึ้นต่อปริมาตรของออกซิเจนที่ใช้ไป ในทั้งสามกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ในการทดลองนี้พบว่า ค่าความรู้สึกต่อขนาด ของงานและความเจ็บปวดที่ขา มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับค่าต่าง ๆ ทางสรีรวิทยาทุกตัวที่กล่าวมาข้างต้น ($p < 0.01$ และ $p < 0.001$) ข้อมูลจากการทดลองบ่งชี้ว่า ที่ความหนักของงานระดับเดียวกัน (ที่ $\%(\dots)O_{2max}$ เท่า ๆ กัน) ความรู้สึกต่อขนาดของงานและความเจ็บปวด ที่บริเวณต้นขา ไม่ขึ้นอยู่กับสมรรถภาพทางกายและชนิดของ กีฬาที่เล่น โดยพบว่านักมวยไทย (นักกีฬาที่มีการปะทะรุนแรง) มีการตอบสนองด้านการรับรู้ต่อขนาดของงานและความเจ็บ ปวดที่ขา เหมือนกับนักกีฬาฟุตบอล และคนปกติทั่วไปที่ไม่ใช่ นักกีฬา ถึงแม้ว่าการตอบสนองของร่างกายทางสรีรวิทยาแตกต่างระหว่างผู้ถูกทดลองทั้งสามกลุ่ม

สุภาภรณ์ ผดุงกิจ (2538) ได้ทำการศึกษาผลของการซ้อมต่อสมรรถภาพทางกาย การทำงานของตับ ไต และกล้ามเนื้อ ซึ่งประกอบด้วย การฝึกซ้อมปรกติประมาณ 1-2 สัปดาห์ และช่วงการฝึกซ้อมหนักก่อนขึ้นชก ประมาณ 2 สัปดาห์ ในนักมวยไทยอาชีพจำนวน 10 คน อายุระหว่าง 13-16 ปี เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาและมีสุขภาพสมบูรณ์จำนวน 10 คน ที่มีอายุอยู่ในช่วงเดียวกันกับนักมวยไทย ได้ทำการวัดสัดส่วน ของร่างกาย ตรวจวัดสัญญาณชีพ สมรรถภาพทางกาย ตรวจ เลือดและปัสสาวะที่เก็บ 24 ชั่วโมง ในช่วง 2-3 วันก่อน การสิ้นสุดการฝึกซ้อมแต่ละช่วง หรือในกลุ่มควบคุมในช่วง ห่างกัน 2 สัปดาห์ ตัวอย่างเลือดและปัสสาวะถูกวิเคราะห์ เพื่อประเมินการทำงานของตับ ไต และการบาดเจ็บของ กล้ามเนื้อ จากผลการศึกษาพบว่าส่วนสูง น้ำหนัก เปอร์เซนต์ไขมัน แรงบีบมือ และสมรรถภาพการทำงานแบบอนาการสนิม ในกลุ่มนักมวยไทยน้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ แต่ความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงสุดของนักมวยไทย น้ำหนักไร้ไขมัน (เปอร์เซนต์น้ำหนักตัว) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ในขณะที่ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขาและสัญญาณชีพขณะ พักเช่น อัตราการเต้นของหัวใจ ความดันเลือดและอุณหภูมิ ของร่างกายในช่วงการฝึกซ้อมปรกติไม่แตกต่างจากกลุ่ม ควบคุม ผลของการฝึกซ้อมหนักในนักมวยไทยก่อนขึ้นชก พบว่าสมรรถภาพทางกายเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบ เทียบกับช่วงการฝึกซ้อมปรกติ ยกเว้นค่าสมรรถภาพการ ทำงานแบบอนาการสนิมและแรงบีบมือข้างขวาในหน่วยที่คิด เป็นเปอร์เซนต์น้ำหนักของร่างกาย ระดับเอนไซม์ในเลือด ได้แก่ ALT, AST, CK, CK-MB, และ LDH ของนักมวยไทย ช่วงการฝึกซ้อมปรกติจะมีค่าสูงกว่าในกลุ่มควบคุมอย่างมี นัยสำคัญ ในขณะที่ระดับ albumin ในเลือดของนักมวยไทย จะน้อยกว่ากลุ่มควบคุม แต่ค่า creatinine ในเลือดและค่า hematocrit ไม่แตกต่างกัน ผลของช่วงการฝึกซ้อมหนักใน นักมวยไทยพบว่า ระดับเอนไซม์ CK และ LDH สูงขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญ แต่ระดับเอนไซม์ ALT, AST, CK-MB, ระดับ albumin และ creatinine ในเลือดไม่แตกต่างอย่างมีนัย

สำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงการฝึกซ้อมปกติ ผลการ วิเคราะห์ปัสสาวะไม่พบความผิดปกติใน นักมวยไทย เช่น ไม่พบเม็ดเลือดแดงในปัสสาวะ ปริมาณของปัสสาวะต่อวัน ระดับโปรตีนใน ปัสสาวะ ค่า creatinine clearance ค่า osmolality อยู่ในช่วงปกติและไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม จาก ผลการทดลองสรุปได้ว่าผลของการฝึกซ้อมหนัก 2 สัปดาห์ก่อนขึ้นชกในนักมวยไทย ไม่มีผลต่อการ ทำงานของ ตับ และไต แต่พบว่ามีผลทำให้มีการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อ ได้จากผลของการเพิ่มขึ้นของ ระดับเอนไซม์ LDH และ CK

ศิรดา บุญทอง (2538) ได้ทำการศึกษาโครงสร้างและสมรรถภาพของข้อเท้า ในนักมวย ไทย มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อันเนื่องมาจากการ ฝึกซ้อมที่หนักและจากการปะทะของคู่ต่อสู้ โดย เปรียบเทียบ กับชาวไทยปกติที่ไม่ใช่นักมวยไทยในช่วงอายุเดียวกัน ค่าเฉลี่ยอายุ 16 ปี นักมวยไทย และกลุ่มเปรียบเทียบได้รับ การทดสอบด้วยเครื่อง Isokinetic dynamometer (Cybex 6000) ทำการศึกษาโครงสร้างของเท้าจากการตรวจ ร่างกายและผลทางรังสีวิทยา พบว่า 1. ไม่มีความแตกต่าง ระหว่างแรงกล้ามเนื้อ (PT%BW) ของขาซ้ายและขวา 2. ไม่มีความแตกต่างของแรงกล้ามเนื้อ Quadriceps และ Hamstring ระหว่างนักมวยไทยและกลุ่มเปรียบเทียบ 3. การฝึกความทนทานมีผลทำ ให้ TW (Total work) AP (Average power) ในกลุ่มนักมวยไทยน้อยกว่ากลุ่มเปรียบเทียบที่ระดับ ความเร็วของการทดสอบสูง 4. ในกลุ่มนักมวย ไทยมีความทนทานของกล้ามเนื้อสูงกว่ากลุ่ม เปรียบเทียบ 5. ไม่มีความแตกต่างในโครงสร้างของข้อเท้าระหว่างกลุ่ม นักมวยไทยและกลุ่ม เปรียบเทียบ 6. ไม่มีความสัมพันธ์ ระหว่างสมรรถภาพและโครงสร้างของเท้าในแง่ตำแหน่ง ของ กระดูกสะบ้า

ณัฐจิการ์ แสงคำ (2538) ได้ทำการศึกษาถ้อยคำที่ใช้เป็นสำนวนที่ใช้ในวงการกีฬามวย ใน แห่งของลักษณะ ส่วนประกอบของโครงสร้างและความหมายของสำนวนที่ใช้ในวงการกีฬามวย โดย รวบรวมข้อมูล จากหนังสือพิมพ์มวย และนิตยสารมวย ระหว่างเดือน กรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2536 วิทยานิพนธ์เล่มนี้ แบ่งเป็น 5 บท คือ บทที่ 1 เป็นบทนำ กล่าวถึงความสำคัญและที่มาของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตในการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ 2 กล่าวถึง ลักษณะของสำนวนที่ใช้ใน วงการกีฬามวย บทที่ 3 กล่าวถึง ส่วนประกอบของสำนวนที่ใช้ในวงการกีฬามวย บทที่ 4 กล่าว ถึง ความหมายของสำนวนที่ใช้ในวงการกีฬามวย บทที่ 5 สรุป ผลการวิจัยและเสนอแนะ ผลการวิจัย พบว่า สำนวนที่ใช้ในวงการกีฬามวย มีลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะที่แตกต่างไปจากภาษาปกติ เช่น การใช้คำสแลง การใช้คำสมญานาม การใช้คำยืมจากภาษา ต่างประเทศ การใช้คำศัพท์เทคนิค การใช้ คำย่อหรือตัดบาง ส่วน เป็นต้น ส่วนลักษณะ ส่วนประกอบเป็นคำคำเดียว หรือเป็น วลี หรือเป็น ประโยคก็ได้ ส่วนผลการวิเคราะห์ความหมาย พบว่า มีความหมายเกี่ยวข้องกับความหมายเดิมหรือ ความหมาย รวมเดิมของสำนวนนั้นเป็น 3 แบบ คือ เป็นความหมายเปรียบเทียบ เป็นความหมาย

เกี่ยวเนื่อง และเป็นความหมายที่ได้จาก เรื่องราวลักษณะตัวละคร วิธีการ ฯลฯ จากประเพณี วรรณคดี การละเล่นอื่น ๆ

ศุภกิจ จารุจรณ (2539) ได้วิเคราะห์ถึงบทบาทของเพลงที่ใช้ ประกอบในกีฬามวยไทยและ อาวุธโบราณ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องของพิธีกรรม ความเชื่อและรายละเอียดของดนตรี โดยแบ่งการวิจัย ออกเป็น 6 บท เริ่มด้วยกรอบของการวิจัย ประวัติ พัฒนาการของมวยไทย อาวุธโบราณและดนตรีที่ ใช้ในการต่อสู้ พิธีกรรมและความเชื่อซึ่งเป็นส่วนสำคัญในเชิงมานุษยวิทยา เฉพาะบทที่ 4 กล่าวถึง องค์ประกอบของดนตรีที่เข้าไปมีส่วน ในกีฬามวยไทยและอาวุธโบราณ ติดตามมาด้วยการวิเคราะห์ที่ เป็นส่วนสำคัญทางด้านดนตรี และความสัมพันธ์ของปีชวาและ กลองแขกที่เป็นตัวหลักในบทเพลง โดยเน้นเพลงโยนและเพลงแปลง ซึ่งเป็นเพลงหลักที่ใช้บรรเลงร่วมกัน ผู้วิจัยได้ วิเคราะห์เปรียบเทียบ หน้าทับกลองแขกเรื่องสระหมาไทย 3 แบบ ได้แก่ ทางของนายมนัส ขาวปลื้ม เรือเอกแสวง วิเศษ สุด และ เรืออากาศเอกโองการ กลีบชื่น เพื่อหาความแตกต่างของไม้กลองและหลักเกณฑ์ในการ สร้าง ไม้กลอง ผลการวิจัยพบว่าพิธีกรรมความเชื่อของมวยไทย อาวุธ โบราณและดนตรีที่ใช้ มี พื้นฐานมาจากความเชื่อและพิธีกรรม ของพุทธศาสนาฝ่ายมหายานลัทธิตันตระ ผสมผสานกับฮินดู ตันตระ และความเชื่อท้องถิ่น ดนตรีที่บรรเลงประกอบการรำไหว้ครู อาวุธโบราณส่วนมากเป็นเพลง ในอัตรา 2 ชั้นที่เคยใช้ประกอบ โขนละครมาก่อน และเป็นเพลงที่ใช้หน้าทับเฉพาะซึ่งหน้าทับ เฉพาะ เหล่านี้ดัดแปลงมาจากหน้าทับปรบไ้ในลักษณะสายและ ประคบน้ำทับ มีผลให้บทเพลงที่เพิ่มเติม มาภายหลังเป็น เพลงที่ใช้หน้าทับปรบไ้ อีกทั้งเป็นเพลงทางพื้นซึ่งปี ชวาสามารถแปรทำนองได้ สะดวก เพลงบางเพลงมีรูปแบบการขึ้น และจบเพลงแตกต่างจากเพลงทั่วไป ในส่วนของเพลง โยน พบว่า ปีชวามบรรเลงในลักษณะ เป่าลอย โดยไม่สนใจหน้าทับแต่มีประโยคเพลงและการ เคลื่อนที่ของทำนอง ตลอดจนประโยคจบที่ชัดเจน การบรรเลง ประกอบมวยและอาวุธโบราณ จะใช้ เพลงโยนไม่เกิน 2 ท่า จากทั้งหมด 4 ท่า ในการบรรเลงเพลงแปลง กลองแขกจะเป็นฝ่าย ออกเพลง แปลงก่อน โดยการรูกังหะโยน และเข้าคอไม้แปลงรอ คอยปีชวา เมื่อปีชวามบรรเลงคอไม้แปลง แล้ว กลองแขกจึงออก ไม้แปลงให้ปีชวาเป่าโยนอีกครั้ง และเป่าขึ้นเสียงเพื่อ ตั้งจังหวะของปีชวาให้ เข้ากับหน้าทับกลองแขก แล้วจึง เริ่มเป่าเพลงแปลงต่อ ซึ่งแปลงมาจากเพลงเร็ว ในส่วนของการ เปรียบเทียบหน้าทับสระหมา พบว่า โครงสร้างของไม้ย่อยเหมือนกันในภาพรวม มีการใช้เสียงที่ แตกต่างกัน และพบว่าได้มีการขาดหายหรือบันทึกที่ผิดพลาด การสร้างไม้ใหม่ใช้กลวิธีด้อยหลัง โดย การสร้างไม้ย้อนจาก ไม้สุดท้ายมาหาไม้ที่ 2 แล้วสร้างคอไม้จากการดัดแปลงไม้ ต่าง ๆ ขึ้นมาใหม่ เป็นรูปแบบต่าง ๆ กัน วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้เน้นให้เห็นถึงบทบาทของดนตรี ที่ผสมผสานกับการ กีฬา โดยการนำไปใช้ในรูปแบบการแสดงผสม การกีฬาซึ่งยังไม่มีผู้ใดทำการวิเคราะห์มาก่อน ผู้วิจัย

เห็นว่าจะทำการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องความสัมพันธ์ ระหว่างท่ารำนานาฏศิลป์ไทยกับท่ารำนของ มวยไทยและอาวุธ โบราณ ตลอดจนดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการต่อสู้ป้องกันตัว ซึ่งมีแพร่หลาย ในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มเติมความรู้ต่อไป

สุภาวดี บริสุทธิกุล (2539) ได้ทำการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทางระบบประสาท โดยใช้ การตรวจร่างกายทางระบบประสาททั่วไป การประเมิน ความสามารถในการแยกความถี่ของการ กระพริบของแสง วัด เวลาและองศาของการเกิดรีเฟล็กซ์ของเอ็นข้อเข่า และการ ทดสอบความเร็ว ไซโคมอเตอร์ของข้อเข่า การตรวจสอบถึง การเปลี่ยนแปลงทางระบบประสาทจิตวิทยา โดยใช้ แบบทดสอบ เบนเคอเกมตัดท์ ซึ่งใช้ระบบคะแนนของพาสคอลลและชัทเทิล และระบบคะแนนของเม อริหลุยส์แมรี ในการให้คะแนนความ ผิดพลาดของการทดสอบนี้ และการวัดความไวของนิ้วมือใน การ เคาเป็นทดสอบที่ทำได้มากที่สุด ใน 10 วินาที ทำการศึกษา ในนักมวยไทย จำนวน 25 คน โดยมี อายุและระดับการศึกษา ที่อยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกัน จากผลการทดสอบพบว่า 1) ไม่มีความแตกต่าง ระหว่างในกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ในการตรวจร่างกายทางระบบประสาท 2) กลุ่มนักมวยไทย มีค่า ของความสามารถในการแยกความถี่ของการกระพริบ ของแสงต่ำกว่าทั้งในนักกีฬาเบดมินตันและ กลุ่มควบคุมอย่าง มีนัยสำคัญและพบว่าค่าของความสามารถในการแยกความถี่ ของการกระพริบของ แสง มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับจำนวน ครั้งทั้งหมดของการถูกน็อกเอาต์ในนักมวยแต่ละคน 3) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของเวลาในการเกิด รีเฟล็กซ์ และความเร็วไซโคมอเตอร์ของข้อเข่า ใน นักกีฬา ทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ที่ไม่มีการออกกำลังกาย 4) ไม่พบ ความสัมพันธ์ระหว่าง เวลาและองศาของการเกิดรีเฟล็กซ์ รวมถึงความเร็วของ ไซโคมอเตอร์ของข้อ เข่า กับตัวแปรทางอาชีพของการ ชกมวย (จำนวนครั้งทั้งหมดของการถูกน็อกเอาต์ จำนวนครั้ง ทั้งหมดของการชกมวย ระยะเวลาของการชกมวย) 5) กลุ่มนักมวยมีคะแนนความผิดพลาดใน แบบทดสอบของ เบนเคอเกมตัดท์โดยใช้ระบบการประเมินคะแนนความ ผิดพลาดทั้ง 2 ระบบ ดังกล่าวสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อ เปรียบเทียบกับนักกีฬาเบดมินตันและกลุ่มควบคุม 6) การ ประเมินคะแนนความผิดพลาดโดยใช้ระบบคะแนนของเมอริ หลุยส์แมรีที่สามารถแยกกลุ่มพยาธิ สภาพของสมองตามระดับ ของคะแนนความผิดพลาดได้นั้นพบว่ากลุ่มนักมวยมีคะแนน ความ ผิดพลาดที่จัดอยู่ในกลุ่มของผู้มีพยาธิสภาพของสมอง ตั้งแต่ระดับอ่อนจนถึงระดับพยาธิสภาพรุนแรง 7) ไม่พบ ว่ามีความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างตัวแปรทางอาชีพของ การชกมวยกับคะแนนความ ผิดพลาดของแบบทดสอบเบนเคอ เกมตัดท์ 8) ความไวในการเคาเป็นทดสอบของนิ้วชี้ในมือ ข้าง ถนัด ในเวลา 10 วินาที ในนักมวยพบว่ามีค่าต่ำกว่า กลุ่มนักกีฬาเบดมินตันอย่างมีนัยสำคัญ ใน ขณะเดียวกันพบว่า ในนักกีฬาเบดมินตันมีค่าสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ออก กำลังกายอย่างมี นัยสำคัญ และพบว่าความไวในการเคาเป็น เคาของนิ้วชี้ในมือข้างถนัดมีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญ กับการถูกน็อกเอาต์ของนักมวย จากการศึกษาพบว่าการ ประเมินโดยใช้แบบทดสอบระบบ

ประสาททางด้านจิตวิทยา (เบนเดอร์เกมตัดท์) และการประเมินคดใช้การวัดความ สามารถในการ แยกความถี่ของการกระพริบของแสง พบว่า เป็นวิธีการตรวจสอบการเกิดพยาธิสภาพที่อาจเกิดขึ้นใน สมองแบบเรื้อรังที่มีผลสะสมจากการเป็นนักมวยไทยอาชีพ ได้ดีกว่าการใช้การตรวจประเมินร่างกาย ทางระบบประสาท ทั่วไป การวัดเวลาและองศา ของการเกิดรีเฟล็กซ์ ความ เร็วของไซโคมอเตอร์ของ ข้อเข่า รวมถึงการวัดความ สามารถในการเคาะเป็นทดสอบได้ไวมากที่สุด ใน 10 วินาที เมื่อศึกษา เปรียบเทียบกับกลุ่มนักกีฬาที่ไม่มีการปะทะ และ กลุ่มควบคุมที่ไม่มีการออกกำลังกายเป็นประจำ

ดุสิต สุขประเสริฐ (2539) ได้ทำการศึกษาแรงงูใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทยของ นักมวยไทยนักศึกษา นักมวยไทยสมัครเล่นและนักมวยไทยอาชีพ (2) เปรียบเทียบแรงงูใจภายใน และแรงงูใจภายนอกที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทยของนักมวยไทยนักศึกษานักมวยไทยสมัครเล่น และนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักมวยไทย 3 กลุ่มคือ (1) นักมวยไทยใน สถาบันอุดมศึกษาจำนวน 71 คน (2) นักมวยไทยสมัครเล่นจำนวน 40 คน (3) นักมวยไทยอาชีพ จำนวน 82 คนรวมทั้งสิ้น จำนวน 193 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแรงงูใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความ เทียง .94 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่า "ที" (t-test) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. แรงงูใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทยของนักมวยทั้งหมดอยู่ใน ระดับสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 เมื่อแยกแต่ละกลุ่มพบว่า กลุ่มนักมวยไทยนักศึกษายู่ในระดับสูงมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 นักมวยไทยสมัครเล่นอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 นักมวยไทยอาชีพอยู่ ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และแรงงูใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทย คือ ด้านการเข้าใจ เหตุผล ด้านการชนะตนเอง ด้านสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ ด้านสิ่งตอบแทนที่เด่นชัดและด้าน การเป็น ที่ยอมรับ 2. แรงงูใจภายในที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทยของนักมวยไทยนักศึกษาสูงกว่า นักมวยไทยสมัครเล่นและนักมวยไทยอาชีพสูงกว่านักมวยไทยสมัครเล่นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนนักมวยไทยนักศึกษากับนักมวยไทยอาชีพไม่แตกต่างกันและแรงงูใจภายนอกที่ส่งผลต่อการ เป็นนักมวยไทยของนักมวยไทยนักศึกษากับนักมวยไทยสมัครเล่น นักมวยไทยนักศึกษากับนักมวย ไทยอาชีพและนักมวยสมัครเล่นนักศึกษากับนักมวยไทยอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3. แรงงูใจที่ส่งผลต่อการเป็นนักมวยไทยทั้ง 19 ด้านของนักมวยไทยนักศึกษากับนักมวยไทย สมัครเล่น นักมวยไทยนักศึกษากับนักมวยไทยอาชีพและนักมวยไทยสมัครเล่นกับนักมวยไทยอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 4. นักมวยไทยนักศึกษานักมวยไทยอาชีพมีแรงงูใจ ภายในสูงกวาแรงงูใจภายนอกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนนักมวยไทยสมัครเล่นมีแรงงูใจ ภายในและแรงงูใจภายนอกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ทักษิณา ฅ ตะกั่วทุ่ง (2540) ได้ทำการศึกษาวิธีการนำเสนอเนื้อหา กลวิธีการใช้ถ้อยคำใน การบรรยายกีฬามวยไทยทางโทรทัศน์ พร้อมกับเปรียบเทียบกลวิธีการใช้ถ้อยคำในการบรรยายกีฬา

มวยไทยทางโทรทัศน์ โดยใช้การ วิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ วิเคราะห์การบรรยายกีฬามวยไทยทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 3, 5, 7, 9, 11 และไอทีวี รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 24 ตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า 1. การวิเคราะห์ทางด้านวิธีการนำเสนอในการบรรยายกีฬามวยไทยทางโทรทัศน์ พบว่า แต่ละรายการได้ใช้วิธีการนำเสนอและวัจนลีลาที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นในขณะนั้นและบุคลิกเฉพาะตัวของผู้บรรยายแต่ละคน 2. การวิเคราะห์ทางด้านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการบรรยายกีฬามวยไทยทางโทรทัศน์ แบ่งออกเป็น การเสนอเนื้อหาที่ไม่ใช่การบรรยาย การต่อสู้ของนักมวย ผู้บรรยายแต่ละรายการ ได้นำเสนอข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ชม และการเสนอเนื้อหา บรรยายในเชิงต่อสู้ของนักมวย พบว่าแต่ละรายการได้ใช้คำต่าง ๆ เพื่อแสดงกิริยาอาการของ นักมวยในขณะนั้นขึ้นอยู่กับทางเลือกสรรคำของผู้บรรยายแต่ละคน 3. การวิเคราะห์ทางด้านกลวิธีการใช้ถ้อยคำในการบรรยายกีฬามวยไทยทางโทรทัศน์ พบว่ามีการใช้การใช้ศัพท์เทคนิคมากเป็นอันดับหนึ่งทุกรายการ และใช้คำตัดสิน คำซ้ำ เป็นอันดับสอง และสามสลับกันไป ยกเว้นรายการศึกอัศวินที่ใช้คำอุทานมากเป็นอันดับสอง 4. การเปรียบเทียบกลวิธีการใช้ถ้อยคำในการบรรยายกีฬามวยไทยทางโทรทัศน์ พบว่า รายการกีฬามวยไทยมรดกโลกใช้กลวิธีการใช้ถ้อยคำในอันดับหนึ่งมากกว่ารายการอื่น ส่วน รายการอื่นใช้กลวิธีต่าง ๆ ในอันดับหนึ่งและอันดับสองสลับกันกันไป ยกเว้นรายการศึกจ้าว มวยไทยที่ไม่มีการใช้กลวิธีการใช้ถ้อยคำใดมากเป็นอันดับหนึ่งและอันดับสองเมื่อเปรียบ เทียบกับรายการอื่น

วิทยา แสงงาม (2541) ได้ทำการศึกษา เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การสาธิตมวย สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการจัดทำวิชา/รายวิชา เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ในกลุ่ม การงานและพื้นฐานอาชีพ และประเมินหลักสูตรโดยใช้วิธีการประเมินแบบ Puissance Measure (P.M.) เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรก่อนนำไปทดลองใช้ และใช้รูปแบบการประเมิน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อหาตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพของหลักสูตรหลังจากนำไปทดลองใช้ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน กลุ่มโรงเรียนเสือไก่ก อำเภอบึงสามพัน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 8 คน ได้มาโดยการเลือก แบบเจาะจง เครื่องมือคือหลักสูตรท้องถิ่นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จำนวน 1 ฉบับ และแบบประเมิน หลักสูตร จำนวน 2 ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่า P.M. ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. การประเมินหลักสูตร ก่อนนำไปทดลองใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญด้วยวิธีการปรักษา การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง และการใช้รูปแบบการประเมินแบบ Puissance Measure (P.M.) พบว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตเหมาะสม กับผู้เรียน และมีค่า Puissance Measure (P.M.) สูงกว่า 10 2. การประเมินหลักสูตร โดยครูผู้สอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากนำไปทดลองใช้พบว่า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและความต้องการของท้องถิ่น ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีคุณลักษณะทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย

จิตพิสัย และทักษะพิสัย ด้านโครงสร้างและเนื้อหา พบว่า มีความเหมาะสมกับความสามารถของ ผู้เรียน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย แนวทางการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนและความต้องการของ ท้องถิ่น เนื้อหาที่จัดไว้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน การเรียนรู้และชัดเจน ด้านอัตราเวลาเรียน พบว่า ได้ กำหนดให้สัมพันธ์กับการจัดตารางสอนใน ชั้นเรียน แต่ไม่แน่ใจว่า อัตราเวลาเรียนที่กำหนดไว้จะ เหมาะสมเพียงพอกับเนื้อหาและกิจกรรม การเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม สื่อ วัสดุอุปกรณ์ พบว่า ท้องถิ่นมีความต้องการต่อการจัด การเรียนตามหลักสูตรนี้ บริเวณอาคารสถานที่ที่มีความ เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เอกสารประกอบหลักสูตร สื่อ วัสดุอุปกรณ์เหมาะสม กับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนจัดเรียงลำดับได้เหมาะสม กิจกรรมการเรียนการสอนที่ กำหนดเหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหา สภาพท้องถิ่น และผู้เรียน แต่ไม่แน่ใจว่ากิจกรรมการเรียน การสอนจะเหมาะสมกับเวลาเรียน และด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า มีความเหมาะสมกับ เนื้อหา กิจกรรมการเรียน การสอนและจุดประสงค์โดยครอบคลุมทั้ง 3 ลักษณะคือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

สุรสิทธิ์ มิตรวงศ์ (2541) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบผลของการฝึกกายบริหารแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 อายุระหว่าง 10-12 ปี ของโรงเรียนบ้านโนนนกหอ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2541 จำนวน 60 คน โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงแล้วนำมาแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม กลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย โดยใช้รายการทดสอบ 4 รายการ คือ ยืนกระโถดไกล ลูกนั่ง ดันพื้น วิ่งกลับตัว และ โปรแกรมการฝึกกายบริหารแม่ไม้มวยไทยที่ใช้เวลาในการฝึก 8 สัปดาห์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบหาความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่า t และการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดวัดซ้ำ และหาความแตกต่าง ระหว่างคู่โดยวิธีของตุ๊กิ ความมีนัยสำคัญทางสถิติใช้ที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1. ภายหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ นักเรียนกลุ่มทดลองมีสมรรถภาพทางกลไกดีกว่า นักเรียนในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2. นักเรียนที่ฝึกกายบริหารแม่ไม้มวยไทยเป็นเวลา 8 สัปดาห์ มีสมรรถภาพทางกลไก ดีวก่อนการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. สมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนในกลุ่มทดลองหลังการฝึก 4 สัปดาห์และ 8 สัปดาห์ ดีวก่อนการฝึก โดยผลการทดสอบหลังการฝึก 4 สัปดาห์ดีวก่อนการฝึก และหลังการฝึก 8 สัปดาห์ดีวก่อนการฝึก 4 สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

วิทยา ศรีสมุทร (2541) ได้ทำการศึกษาเพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และ ทศนคติ ต่อการออกกำลังกายของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มตัวอย่างคือ นักมวยไทยอาชีพ ที่เป็นแชมป์เปียน และรองแชมป์เปียน ทุกรุ่น ทุกอันดับ จากการจัดอันดับ ประจำเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 ของเวทีมวยลุมพินี

และเวทิมวยราชดำเนินจำนวน 194 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบวัดแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ของ วัชร คำเพ็ง (2537) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .74 และแบบวัดทัศนคติต่อการออกกำลังกายของวีรพล จันธิมา (2540) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .86 สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation) และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1. นักมวยไทยอาชีพ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อยู่ในระดับสูง 2. นักมวยไทยอาชีพ มีทัศนคติต่อการออกกำลังกาย อยู่ในระดับดี 3. นักมวยเวทีลุมพินี และนักมวยเวทีราชดำเนิน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4. นักมวยเวทีลุมพินี และนักมวยเวทีราชดำเนิน มีทัศนคติต่อการออกกำลังกาย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 5. นักมวยที่มีอันดับสูง และนักมวยที่มีอันดับต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 6. นักมวยที่มีอันดับสูง และนักมวยที่มีอันดับต่ำ มีทัศนคติต่อการออกกำลังกาย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 7. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการออกกำลังกายของนักมวยไทยอาชีพ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r = .49$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤษณะ แก้วศรีนาถ (2541) ได้ทำการศึกษาประวัติของพระยาพิชัยดาบหักที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย มีความ มุ่งหมายเพื่อศึกษาประวัติของพระยาพิชัยดาบหักที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย และเพื่อ เปรียบเทียบรูปแบบการใช้แม่ไม้มวยไทยของพระยาพิชัยดาบหักกับรูปแบบแม่ไม้มวยไทย ใน ปัจจุบัน เพื่อเป็นการอนุรักษ์และส่งเสริมกีฬามวยไทยให้เป็นศิลปะในการต่อสู้ประจำชาติไทย พระยาพิชัยดาบหักเดิมชื่อ จ้อย เป็นชาวเมืองพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ท่านชอบ กีฬาชกมวย เป็นชีวิตจิตใจจึงได้ฝึกหัดชกมวยกับครูมวยบ้านแก่ง ชื่อ ครูเที่ยง ครูมวย ท่าเสา ชื่อครูเมฆ จนมีฝีมือในการชกมวยจนเป็นที่เลื่องลือ จนมีอายุ 21 ปี ขึ้นไปชกมวย ที่จังหวัดตาก ในงานถือน้ำพิพัฒน์สัตยาปราบครูมวยเมืองตากพ่ายแพ้ยับเยิน พระเจ้าตากสิน ทอดพระเนตรเห็นฝีมือจึงแต่งตั้งให้เป็นองครักษ์ใกล้ชิด เป็นหลวงพิชัยอาสา พอสิ้นแผ่นดิน สมเด็จพระเจ้าตากสิน พระยาพิชัยจึงถวายชีวิตตามสมเด็จพระเจ้าตากสิน เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2535 จากการศึกษาประวัติของพระยาพิชัยดาบหักที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย พบว่า มีจุดมุ่งหมายในการฝึกกีฬามวยไทยเพื่อการป้องกันตัว และเพื่อแสดงความสามารถของ ความ เป็นเลิศ เพื่อเป็นหนทางของความเจริญก้าวหน้าในอนาคต การฝึกไม่มีเรียนลัด สถานที่ฝึก จะฝึกกันที่บริเวณวัด รูปแบบการต่อสู้และใช้แม่ไม้มวยไทยของพระยาพิชัยดาบหัก ได้มีการใช้อาวุธมวยไทยอย่างครบครัน ทั้ง หมัด เข่า เท้า สอก จากการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบแม่ไม้มวยไทยของพระยาพิชัยดาบหักกับรูปแบบ แม่ไม้มวยไทยในปัจจุบันพบว่า พระยาพิชัยดาบหักได้มีการด้อยหมัดนำและหมัดตามปัจจุบัน เป็นกลหมัดชนิดหนึ่งซึ่งเราเรียกว่าหมัดหนึ่งสอง การชกเข้าที่เป้าหมายคือ ใบหน้าและ เป้าตาเป็นแม่ไม้มวยไทยในปัจจุบันเรียก ดับขาลา การใช้สอกฟันที่ศีรษะ ซึ่งอาจเทียบได้กับการสอกเฉียง หรือการตีสอกหน้า หรือสอกตาม การเตะดัดกลางและเตะสูง ปัจจุบัน เรียกเตะดัด

บน การคอยปิดหมัด ปัจจุบันเป็นการป้องกันคู่ต่อสู้เทียบได้ไม้หนึ่งของ มวยไทย คือชุนยักข์จับลิง หรือตาเถรค้ำฝึก ส่วนการจับขาคู่ต่อสู้แล้วกระชากเข้ามาหาลำตัว พร้อมกระทุ้งเข้าข้างที่ท้อง ปัจจุบันเป็นกลแก้มวยเตะของคู่ต่อสู้เราเรียกว่าเข้าโทน เข้าสลับ หรือเข้าอัด ส่วนการกระโดดเหยียบขาพก น่าจะเป็นลูกถีบในปัจจุบัน กีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ของคนไทย ซึ่งควรจะสนับสนุนให้คนไทยตระหนัก ในคุณค่าและช่วยกันรักษาให้คงอยู่เป็นศิลปะการต่อสู้ของคนไทยสืบต่อไป และสมควรที่จะ ได้รับการอนุรักษ์และส่งเสริม เพื่อความภาคภูมิใจและหวงแหนของคนไทยให้คงอยู่เป็นเอกลักษณ์ของคนไทยและประเทศไทยตลอดไป

สุวัตร หลวงตระกูล (2541) ได้ทำการศึกษาผลของอาหารเสริมครีเอทีน ที่มีต่อสมรรถภาพกล้ามเนื้อในนักกีฬามวยไทยอาชีพ ประชากรที่ใช้เป็นนักมวยไทย จำนวน 8 คน ที่มีอายุระหว่าง 15-27 ปี สังกัดค่ายมวยอาชีพค่ายหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร จัดแบ่งเป็นกลุ่มทดลองได้รับอาหารเสริมครีเอทีน 20 กรัมต่อวัน และกลุ่มควบคุมได้รับ กลูโคส 20 กรัมต่อวัน เวลา 5 วัน ทำการทดสอบสมรรถภาพกล้ามเนื้อแบบอนากาสนิยม โดยใช้แขนตามวิธีวินเกต (Wingate Test) 30 วินาที และทำการทดสอบสมรรถภาพ กล้ามเนื้อในการเหยียดและงอของเข่าแบบไอโซไคเนติก ก่อนและหลังการใช้อาหารเสริม ครีเอทีน ผลการศึกษาพบว่า 1. การทดสอบสมรรถภาพกล้ามเนื้อแบบอนากาสนิยม กลุ่มทดลองมีค่าสมรรถภาพ กล้ามเนื้อแบบอนากาสนิยมเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม 2. การทดสอบกล้ามเนื้อแบบไอโซไคเนติกที่ความเร็ว 60 และ 300 องศาต่อวินาที ค่าความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (peak torque) และพลังกล้ามเนื้อ (average power) ของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเหยียดเข่า กลุ่มทดลองมีการเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่ม ควบคุม ส่วนกล้ามเนื้อที่ใช้ในการงอเข่ากลุ่มควบคุมมีการเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มทดลอง 3. การทดสอบกล้ามเนื้อแบบไอโซไคเนติกที่ความเร็ว 180 องศาต่อวินาที ค่างานของความแข็งแรงกล้ามเนื้อ (total work) และพลังกล้ามเนื้อ (average power) ของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเหยียดและงอเข่า กลุ่มควบคุมมีการเพิ่มขึ้นมากกว่า กลุ่มทดลอง 4. การทดสอบกล้ามเนื้อแบบไอโซไคเนติกที่ความเร็ว 300 องศาต่อวินาที ค่างานของความแข็งแรงกล้ามเนื้อ (total work) ของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเหยียด และงอเข่า กลุ่มทดลองมีการเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม และอัตราส่วนความอดทนของ กล้ามเนื้อ (endurance ratio) ของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเหยียดเข่า กลุ่มทดลองมีการ เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนกล้ามเนื้อที่ใช้ในการงอเข่า กลุ่มควบคุมมีการลดลง น้อยกว่ากลุ่มทดลอง

สมควร ดิษฐสุวรรณ (2541) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเวลาปฏิบัติกิจวัตรของนักมวยไทยอาชีพ ก่อนการลด น้ำหนักหลังการลดน้ำหนัก และก่อนการขึ้นชก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักมวยไทยอาชีพที่ทำการแข่งขันตามสนามมวยเวทีต่างๆ ในเขตจังหวัดตรัง พัทลุง สงขลา ยะลา และปัตตานี จำนวน 51 คน โดยวิธีการสำรวจก่อนการชั่งน้ำหนักตัวในวันที่ทำการแข่งขัน นักมวย ที่มีน้ำหนักตัวเกินรุ่นหรือเกินฟัดอยู่ 3-5 ปอนด์ แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม ทำการทดสอบเวลา

ปฏิบัติกรีก่อนการลดน้ำหนัก หลังการลดน้ำหนัก และก่อนการขึ้นชก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ เครื่องทดสอบเวลาปฏิกิริยาของร่างกาย (Whole Body Reaction Time) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC เพื่อ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบเอฟ (F-test) วิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีของทูเกย์ (Tukeys Method) ผลการวิจัยพบว่า 1. ค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกิริยาของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มที่ลดน้ำหนัก 3 ปอนด์ ก่อนการลด น้ำหนัก หลังการลดน้ำหนัก และก่อนการขึ้นชก = .391, .503 และ .427 วินาที ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน .033, .053 และ .039 ตามลำดับ 2. ค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกิริยาของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มที่ลดน้ำหนัก 4 ปอนด์ ก่อนการลด น้ำหนัก หลังการลดน้ำหนัก และก่อนการขึ้นชก = .432, .516 และ .431 วินาที ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน .054, .056 และ .039 ตามลำดับ 3. ค่าเฉลี่ยเวลาปฏิกิริยาของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มที่ลดน้ำหนัก 5 ปอนด์ ก่อนการลด น้ำหนัก หลังการลดน้ำหนัก และก่อนการขึ้นชก = .443, .577 และ .548 วินาที ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน .058, .072 และ .061 ตามลำดับ 4. เวลาปฏิกิริยาของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มที่ลดน้ำหนัก 3 ปอนด์ ก่อนการลดน้ำหนัก กับก่อนการขึ้นชกไม่แตกต่างกัน ก่อนการลดน้ำหนักกับหลังการลดน้ำหนัก มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนการขึ้นชกกับหลังการลดน้ำหนัก มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5. เวลาปฏิกิริยาของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มที่ลดน้ำหนัก 4 ปอนด์ ก่อนการลดน้ำหนัก กับก่อนการขึ้นชกไม่แตกต่างกัน ก่อนการลดน้ำหนักกับหลังการลดน้ำหนัก มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6. เวลาปฏิกิริยาของนักมวยไทยอาชีพ กลุ่มที่ลดน้ำหนัก 5 ปอนด์ ก่อนการลดน้ำหนัก กับก่อนการขึ้นชกไม่แตกต่างกัน ก่อนการลดน้ำหนักกับหลังการลดน้ำหนัก มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนการขึ้นชกกับหลังการลดน้ำหนัก มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชรินทร์ ยาพิมาย (2542) ได้ทำการ ศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักมวยไทย อำเภอฟิมา ย จังหวัดนครราชสีมา โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้รู้เกี่ยวกับมวยไทย เจ้าของค่ายมวย นักมวยไทยในอดีต นักมวยไทยในปัจจุบัน และผู้ชม ในเขตอำเภอฟิมา จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 96 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงและแบบบังเอิญ การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสังเกต การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติร้อยละ แล้วนำเสนอ ผลการวิจัยโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพทางเศรษฐกิจของนักมวย พบว่า นักมวยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.31) มาจากครอบครัวชาวนา ชาวไร่ มีฐานะยากจน ดังนั้นจึงนิยมส่งบุตรหลานมาฝึกหัดมวยไทย ทั้งนี้ เพื่อนำรายได้มาใช้จ่ายในครอบครัว ซึ่งรายได้ของนักมวยนั้นประกอบด้วย เงินค่าตัว เงินเดิมพันและรางวัลพิเศษ การที่นักมวยจะมีรายได้เหล่านี้ นั้น จะต้องพยายามฝึกหัดเพื่อให้ ผลการแข่งขันชนะ จึงจะทำให้ค่าตัวสูงขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้งเงินเดิมพัน และรางวัลพิเศษก็จะเพิ่มตามมา ซึ่งทำให้นักมวยมีเงินออม มีทรัพย์สิน ส่วนรายจ่ายของนักมวยส่วนมากเจ้าของ ค่ายมวยจะเป็นผู้รับผิดชอบ

2. สภาพทางสังคมของนักมวย พบว่า นักมวยเริ่มฝึกหัดมวยไทยตั้งแต่อายุ 10 ปี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิตการเป็นนักมวย แม้จะต้องอดทนฝึกฝน เป็นเวลานานและสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อความเป็นเลิศทางอาชีพและรายได้จำนวนมาก ตลอดจน รางวัลต่างๆ ด้วย นักมวยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.41) เป็นนักเรียนนักศึกษา เพราะต้องการมีรายได้เพื่อการศึกษา การเป็นทั้งนักมวยและนักเรียนนักศึกษาทำให้ไม่มีโอกาสได้พบปะ ครอบครัวมากนัก เพราะชีวิตในการเป็นนักมวยต้องปฏิบัติตามกฎ ตามระเบียบของค่ายมวย ในด้านความเชื่อนั้น นักมวยยังมีการเคารพบูชาครูมวยและมีการสวมมงคล ดังเช่นมวยไทย ในอดีต

บุญรอด นักฟิสิกส์ (2543) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการฝึกกายบริหารชุดรำแม่ไม้มวยไทยที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกของนักเรียนระดับประถมศึกษา อายุ 10-12 ปี โรงเรียนวัดจันทราวาส จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับประถมศึกษา อายุ 10-12 ปี โรงเรียนวัดจันทราวาส จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 60 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จากประชากร 85 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของ เจมชาดิ วิริยาภิรมย์ และแบบฝึกกายบริหารชุดรำแม่ไม้มวยไทยของสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ โดยทำการฝึกสัปดาห์ละ 4 วัน เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ นำผล การทดสอบสมรรถภาพทางกลไกก่อนการฝึก และหลังการฝึกมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกลไกของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า สมรรถภาพทางกลไกของกลุ่มที่ผ่านการฝึกกายบริหารชุดรำแม่ไม้มวยไทย 8 สัปดาห์ กับกลุ่มที่ไม่ผ่านการฝึกกายบริหารชุดรำแม่ไม้มวยไทย รายการดันข้อกับม้านั่ง นั่งก้มตัวไปข้างหน้า กระโดดแตะผนัง วิ่งและเดิน 400 เมตร ไม่แตกต่างกัน ส่วนรายการลูกนั่งงอขา 30 วินาที และวิ่งเก็บของแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สิน้อย เกษมสันต์ ณ อุรุยา (2543) ได้ทำการศึกษาสถานการณ์การชกมวยเด็กในประเทศไทย กีฬามวยเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมมากในประเทศไทย และเป็นกีฬาที่น่าเหรียญทองโอลิมปิก เหรียญแรกมาสู่ประเทศ จึงได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติกีฬามวยอาชีพขึ้น ซึ่งได้รับความสนใจจากหลายฝ่าย เพราะมีข้อบัญญัติในร่างหลายข้อที่มีผลต่อเด็กที่จะเข้าสู่อาชีพนักมวย ทั้งในเรื่องอายุ สวัสดิภาพความปลอดภัย ผลต่อการพัฒนาสติปัญญาและบุคลิกภาพ ค่าตอบแทน และสวัสดิการอื่นๆ องค์การเอกชนกลุ่มหนึ่งได้เสนอความเห็นผ่านสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (สยช.) ขอให้รัฐสภาพทบทวนเรื่องเหล่านี้ และ สยช. ได้จัดสัมมนาประมวลความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเสนอไปยังประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. กีฬามวยอาชีพ ของวุฒิสภา ซึ่งต่อมาได้มีการประกาศใช้ “พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ” ในเดือน

ธันวาคม 2542 ซึ่งได้กำหนดอายุนักมวยจดทะเบียนเป็น 15 ปีบริบูรณ์ และได้ปรับปรุงข้อบัญญัติของร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าวตามข้อเสนอหลายประการ อันมีผลในทางเป็นคุณแก่นักมวยขึ้นเป็นอันมาก

อย่างไรก็ดี เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการเสนอแนะการปรับปรุงและดำเนินการตามกฎหมายนี้ให้สามารถคุ้มครองสิทธิเด็กที่เป็นนักมวยอย่างได้ผล สยข. จึงได้รับการสนับสนุนจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ให้ทำการศึกษาเรื่อง “การสำรวจเพื่อศึกษาสถานการณ์การชกมวยเด็กในประเทศไทย ” ขึ้นในช่วงเดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2542 เพื่อสำรวจชีวิตความเป็นอยู่ สภาพปัญหา และสอบถามความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับการชกมวยเด็ก ประมวลข้อมูลเบื้องต้นเสนอหน่วยงานผู้รับผิดชอบ กำกับ ดูแลกฎหมายดังกล่าว ผลการศึกษาเอกสารได้พบข้อมูลทางการแพทย์หลายประการที่แสดงถึงอันตรายของกีฬามวยที่มีต่อร่างกาย จิตใจ สมอ่ง สติปัญญา อารมณ์ รวมถึงบุคลิกภาพ ในขั้นรุนแรงที่อาจทำให้อารมณ์แปรปรวนและบุคลิกภาพเสื่อม จนถึงขั้นป่วยเรื้อรัง เช่น โรคความจำเสื่อม และโรคพาร์กินสัน พิกัด และอาจถึงแก่ชีวิตได้ และได้พบข้อมูลด้านกฎหมายที่ยังไม่มีข้อยุติว่าการที่เด็กชกมวยเป็นการเล่นกีฬาหรือใช้แรงงานเด็ก เป็นการขัดต่อบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็ก (บุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี) ทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติหรือไม่

การศึกษาภาคสนาม ซึ่งทำการสำรวจค่ายมวยจำนวน 50 ค่ายในพื้นที่ 4 ภาค 5 จังหวัด คือ เชียงใหม่ ขอนแก่น นครศรีธรรมราช ชลบุรี (พัทธา) และกทม. โดยสัมภาษณ์/สอบถามบุคคลที่เกี่ยวข้อง 6 กลุ่ม คือ 1. นักมวย 2. เจ้าของค่าย/ครูฝึก/พี่เลี้ยง 3. บิดา มารดา ผู้ปกครองของนักมวย 4. ครู อาจารย์ของนักมวยเด็ก 5. กรรมการห้ามมวย/แพทย์สนาม และ 6. เจ้าของ/ผู้จัดการสถานบริการที่จัดให้มีการแสดงชกมวย ทำให้ได้พบว่า มีเด็กจำนวนมากเข้าสู่การมวยตั้งแต่อายุน้อย (8-12 ปี) ส่วนใหญ่ของนักมวยที่พบ (ร้อยละ 75) มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และกว่าครึ่ง (ร้อยละ 51) อายุต่ำกว่า 15 ปี ถึงแม้ชีวิตความเป็นอยู่ในค่ายมวยจะดีพอสมควรจนเป็นที่พอใจของทั้งตัวนักมวย พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูอาจารย์ ซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่านักมวยเด็กมีสุขภาพแข็งแรง ผลการเรียนก็ยังคงระดับที่พอใจได้ แต่เด็กเหล่านี้ส่วนใหญ่ต้องจากครอบครัวมาอยู่ในค่ายมวยตั้งแต่อายุน้อย และต้องใช้เวลาฝึกหัดพร้อมขึ้นชกมวยจริงก่อนอายุ 15 ปี เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 4 – 5 ปี จึงจะได้เป็นนักมวยอาชีพ โดยต้องได้รับบาดเจ็บและเสี่ยงต่อสุขภาพตลอดเวลา

ผลการศึกษาสำรวจมีข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรกำหนดอายุนักมวยจดทะเบียนให้สูงขึ้นจาก 15 ปี เป็น 18 ปี ซึ่งพ้นวัยเด็กร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่พร้อมวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่สูงขึ้นด้วย เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพความปลอดภัยของเด็ก และในช่วงที่ยังอยู่ในกระบวนการปรับแก้ไขอายุนักมวยนี้ ควรกำหนดมาตรการคุ้มครองพิเศษสำหรับนักมวยที่อายุ 15-18 ปี ในหลักการเดียวกับการคุ้มครองแรงงานอายุ 15-18 ปี ตาม

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เช่น การกำหนดช่วงความถี่ในการชก ช่วงเวลาพักฟื้น หลังการชก การตรวจสุขภาพประจำปีหรือตามระยะเวลาที่แพทย์กำหนด การใช้อุปกรณ์ป้องกันการบาดเจ็บและอุปกรณ์พิเศษอื่นๆ ฯลฯ รวมถึงสิทธิประโยชน์ด้านการศึกษาและสวัสดิการอื่นๆ ด้วย

2. ควรทบทวนและปรับแก้ไข พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 25425 ให้สามารถคุ้มครองครอบคลุมถึงเด็กที่เป็นนักมวยฝึกหัด ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ให้ได้รับการดูแลด้านสวัสดิภาพความปลอดภัยและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ทัดเทียมกับนักมวยจดทะเบียน โดยกำหนดเพิ่มนิยามศัพท์ นักมวยฝึกหัด เข้าในกฎหมายนี้ ออกระเบียบ กติกา การแข่งขันมวย มาตรการพิเศษเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพความปลอดภัยสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีที่ชกมวย มาตรฐานการจัดสวัสดิการในค่ายมวย การแบ่งเงินรางวัล สิทธิการรับสงเคราะห์จากเงินกองทุนและสวัสดิการอื่นๆ ในทุกมาตราที่ต้องมีการร่างระเบียบประกอบพระราชบัญญัติ รวมถึงองค์ประกอบของคณะกรรมการกีฬามวยควรมีผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชนทั้งภาครัฐและเอกชนอยู่ในคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้วย ช่องทางเหล่านี้ปรากฏในมาตราต่างๆ เช่น มาตรา 3, 5, 12, 14, 15, 16, 26, 29 และ 46 เป็นต้น

3. ควรกำหนดให้การจัดการศึกษาของนักมวย ต้องเป็นไปตามข้อบังคับของรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่จะต้องจัดให้เด็กอายุ 7-16 ปี เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนจบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี และการศึกษาพื้นฐาน 12 ปี นักมวยที่อายุต่ำกว่า 16 ปี จึงต้องศึกษาเล่าเรียนตามระบบการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมาย ค่ายมวยที่มีนักมวยฝึกหัดเป็นเด็กจำนวนมากต้องจัดการศึกษาให้กับนักมวยในค่ายที่อายุยังไม่เกิน 16 ปี ที่ยังไม่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งตามหรือหลายรูปแบบที่กฎหมายกำหนด ซึ่งต้องออกเป็นระเบียบที่ชัดเจนตามมาตรา 46

4. การเร่งรัดดำเนินการ/บังคับใช้พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 อย่างจริงจัง โดย
 - เผยแพร่ข้อบังคับ กฎระเบียบตามกฎหมายฉบับนี้ออกสู่ประชาชนโดยเร็ว เพื่อให้ได้รับทราบและช่วยกันสอดส่อง ดูแล ลด และขจัดการชกมวยที่ผิดกฎหมายไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่มาตรฐานกีฬามวยของไทย นักมวยเด็กที่เข้ามาเป็นนักมวยฝึกหัด และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
 - เร่งรัดระบบการตรวจสอบ ติดตาม มาตรการที่ใช้ในการตรวจ กำกับ ดูแลค่ายมวย สนามมวย อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยต่างๆ รวมถึงบริการตรวจสุขภาพและการประกันอุบัติเหตุ อุบัติเหตุส่วนบุคคล ทั้งในระหว่างชกและระหว่างฝึกซ้อม โดยกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดทั่วถึงสม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้เด็กและเยาวชนที่เข้ามาชกมวยได้รับการคุ้มครองคุณภาพชีวิตตามสิทธิกฎหมายทั้งของไทยและสากล และสอดคล้องตามแนวทางการพัฒนาเด็กและเยาวชน

5. การกำหนดมาตรการสร้างความรู้ความเข้าใจและเจตคติเกี่ยวกับกีฬามวยควบคู่กับการเผยแพร่กฎหมายให้บุคคลทั่วไปได้ทราบข้อมูลอย่างถ่องแท้และแพร่หลาย ทั้งโดยผ่านระบบการศึกษาตามหลักสูตรภาคบังคับและสื่อทุกรูปแบบ รวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เด็กที่สนใจการชกมวยควรได้ทราบข้อมูลอย่างชัดเจนรอบด้าน เพื่อประกอบการพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจเข้าร่วมการนี้ บิดามารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ก็ต้องมีความรู้เรื่องนี้ด้วยเพื่อช่วยให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่เด็กในความดูแล เจตคติที่ต้องมีในเรื่องนี้ ต้องรวมถึงน้ำใจนักกีฬาและจรรยาบรรณของนักมวยที่ดีด้วย หากมีความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ต้องมีเกี่ยวกับกีฬามวยมากขึ้น อาจมีเด็กอีกจำนวนมากตัดสินใจ ไม่เข้ามาสู่กิจกรรมนี้เพราะไม่ต้องการเสี่ยงกับผลที่จะมีต่อสุขภาพ และพัฒนาการความเจริญเติบโตที่จะเกิดกับตนในระยะยาว ขณะเดียวกันก็จะช่วยให้สวัสดิภาพนักมวย มีมาตรฐานที่ดีขึ้นด้วย

6. การศึกษาเรื่องนี้ เป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้นที่ช่วยให้ทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานการณ์การชกมวยเด็กในประเทศไทย ยังไม่สามารถทราบผลแท้จริงที่จะเกิดกับนักมวยในระยะยาวได้ ต้องมีการติดตามศึกษาต่อเนื่อง คณะผู้ศึกษาจึงเห็นควรเสนอให้ทำการศึกษาระยะยาวเป็นกรณีศึกษาสำหรับนักมวยเด็กบางคนที่น่าสนใจติดตาม เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยเชิงลึกที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในเรื่องนี้ต่อไป

มวยไทยเป็นศิลปะป้องกันตัวประจำชาติ ที่คณะผู้ศึกษาเห็นว่าจำเป็นต้องอนุรักษ์ไว้ อย่างไรก็ตาม การอนุรักษ์มวยไทยโดยเด็กไทย ต้องได้รับการดูแลฝึกสอนอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยต้องคำนึงถึงมาตรฐานความปลอดภัยที่แน่ใจได้ ควบคู่ไปกับศิลปะ ความสง่างาม ความเข้มแข็ง จรรยาบรรณ และน้ำใจนักกีฬา

สุดา กาญจนะวนิชย์ (2543) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบผลของการเดินแอโรบิกแบบศิลปะมวยไทยกับการเดินแอโรบิกแบบแรงกระแทกต่ำที่มีต่อน้ำหนัก อัตราการเต้นของหัวใจขณะพัก ความดันโลหิตขณะหัวใจบีบตัวและคลายตัวขณะพัก ความอ่อนตัวเปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกายความแข็งแรงของกล้ามเนื้อแขนและขา ความจุปอดสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด และอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุดขณะปั่นจักรยานกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตหญิงที่พักอยู่ในหอพักของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอายุ 18-22 ปี ที่มีสุขภาพดี อาสาสมัครเข้าร่วมการทดลองครั้งนี้จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการจับคู่ (Matched group) จากการทดสอบสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด แบ่งเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 20 คน กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มฝึกเดินแอโรบิกแบบศิลปะมวยไทย กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มฝึกเดินแอโรบิกแบบแรงกระแทกต่ำ ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ๆ ละ 3 วันๆ ละ 45 นาที ทำการวัดสมรรถภาพทางกายหลังการทดลอง 5 สัปดาห์และหลังการทดลอง 10 สัปดาห์ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า "ที" (t-test) นำข้อมูลหลังการทดลองทั้งสองกลุ่มมา วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (One-way analysis of variance with repeated

measures)และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของดูกี (เอ) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1. กลุ่มฝึกเดินแอโรบิกแบบสปีดมวยไทย ก่อนการทดลองหลังการทดลอง 5 สัปดาห์ และหลังการทดลอง 10 สัปดาห์ มีความดันโลหิตขณะหัวใจบีบตัวขณะพักเปอร์เซ็นต์ไขมัน สมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุดความจุปอด ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อแขนและขาและอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุดขณะปั่นจักรยานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรส่วนใหญ่พบว่าเริ่มมีความแตกต่างกันตั้งแต่สัปดาห์ที่ 5 2. กลุ่มฝึกเดินแอโรบิกแบบแรงกระแทกต่ำ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 5 สัปดาห์ และหลังการทดลอง 10 สัปดาห์ มีอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักความอ่อนตัว เปอร์เซ็นต์ไขมัน สมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด ความจุปอดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา และอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุดขณะปั่นจักรยานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรส่วนน้อยพบว่าเริ่มมีความแตกต่างกันตั้งแต่สัปดาห์ที่ 5 3. หลังการทดลอง 10 สัปดาห์ กลุ่มฝึกเดินแอโรบิกแบบสปีดมวยไทยมีเปอร์เซ็นต์ไขมันลดลงและสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุดเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มฝึกเดินแอโรบิกแบบแรงกระแทกต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิสุทธิ์ ทิพย์พงษ์ (2544) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ตามการรับรู้ของบุคลากรในวงการมวย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นายสนามมวย ผู้จัดการการแข่งขันมวย ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวยนักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้สื่อข่าว กีฬา ในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑลรวม 150 คน ดำเนินการวิจัยโดย การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร สัมภาษณ์ และการส่งแบบสอบถามจำนวน 150 ชุด ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 145 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.67 หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้รับทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตาราง และความเรียง ผลการวิจัยปรากฏว่า 1. สภาพปัจจุบันของการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ มีนักมวยไทยเป็นแชมป์โลกหลายคน นักมวยที่เป็นผู้เยาว์ได้รับความนิยมนักมวยผู้ใหญ่นักมวยที่มีจำนวนองค์กรกีฬาที่จะพัฒนาและสนับสนุนมวยไทยน้อย ค่ายมวยส่วนใหญ่ยังไม่ขึ้นทะเบียนนักมวยมีรายได้ไม่เพียงพอ ยังมีสนามมวยไม่ครบทุกจังหวัด ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 บุคคลในวงการมวยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ในกรุงเทพมหานครมีการจัดแข่งขันกีฬามวยไทยทุกวัน การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กีฬามวยไทยยังมีน้อย และสวัสดิการส่วนใหญ่ของนักมวยได้มาจากหน่วยงานเอกชน 2. ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้านและเมื่อพิจารณาปัญหาของทุกด้านเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับปัญหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับรวม 4 ลำดับ ได้แก่ นักมวยที่ไม่อยู่ในเครือข่ายผู้จัดการการแข่งขันมวย แม้จะมีอันดับความสามารถสูงก็ไม่มีโอกาสได้ชิงแชมป์ขึ้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75) ไม่มีการให้แชมป์ขึ้น 2

สนามมวยมาตรฐานพิสูจน์ความสามารถ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60) นักมวยที่ทุพพลภาพยังขาดการให้การสงเคราะห์ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.53)และยังไม่มีทำให้ความรู้ความเข้าใจที่ดีแก่บุคคลในวงการมวยเกี่ยวกับกองทุนกีฬามวย(ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.52)

สุภาภรณ์ เทพพานิช (2545) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบผลของนวมขนาดต่างๆ ที่มีต่อความเมื่อยล้าของกล้ามเนื้อในการชกมวยในนักมวยที่มีประสบการณ์การชกสูงจำนวน 10 คน และในนักมวยที่มีประสบการณ์การชกปานกลางจำนวน 10 คน โดยมีกลุ่มที่ไม่ใช่ นักมวยจำนวน 10 คน เป็นกลุ่มควบคุม แต่ละกลุ่มไม่มีความแตกต่างด้านอายุและทุกคน ถนัดขวา โดยทั้ง 3 กลุ่มมีอายุเฉลี่ย 16.1(+,ท)0.84 ปี กลุ่มตัวอย่างรับการทดสอบ สมรรถภาพทางกายคือ ปริมาตรแขนและขา, %ไขมันในร่างกาย ความอ่อนตัว ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อมือและกล้ามเนื้อต้นขา ความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงสุด การทดสอบ แรงของการชก ความถี่ของการชก ความเร็วสูงสุดของการชก และความเร็ว ณ จุดกระทบของการชกทุก 15 วินาที ตลอดช่วงของการชกอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 3 นาที

ข้อมูล : แรง ความถี่ และความเร็วของการชกได้มาจากอุปกรณ์วัดแรงและระบบวิเคราะห์การเคลื่อนไหว แบบ 2 มิติ ซึ่งระบบนี้ได้ข้อมูลจากการติดตั้งกล้อง 1 ตัวที่สามารถจับภาพได้ 50 ภาพ/วินาที การศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะการชกหมัดตรง ความสูงของเป้าอยู่ในแนวระดับไหล่ของผู้ถูกทดสอบแต่ละคน การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (One way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) แรง ความถี่ ความเร็วสูงสุด ความเร็ว ณ จุดกระทบ และระดับความเมื่อยล้าของการชกมวย ระหว่างการสวมนวมขนาดต่างๆ (6, 10, 12 และ 18 ออนซ์) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$ ยกเว้น ความเร็ว ณ จุดกระทบที่ 90 วินาทีของการสวมนวมขนาด 6 ออนซ์มากกว่า 12 ออนซ์ ในกลุ่ม HB, ความเร็ว ณ จุดกระทบที่ 120 วินาทีของการสวมนวมขนาด 6 และ 10 ออนซ์ มากกว่า 18 ออนซ์ในกลุ่ม MB อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$ 2) แรงและความเร็ว สูงสุดของการชกมวย ระหว่างกลุ่มนักมวยที่มีประสบการณ์สูง กลุ่มนักมวยที่มีประสบการณ์ ปานกลาง และกลุ่มที่ไม่ใช่ นักมวยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$ ในนวมขนาด 6, 10, 12 และ 18 ออนซ์ 3) ความถี่ ความเร็ว ณ จุดกระทบและระดับความ เมื่อยล้าของการชกมวยระหว่างกลุ่มนักมวยที่มีประสบการณ์สูง กลุ่มนักมวยที่มีประสบการณ์ ปานกลาง และกลุ่มที่ไม่ใช่ นักมวย ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$ ในนวมขนาด 6, 10, 12 และ 18 ออนซ์ ยกเว้นความเร็ว ณ จุดกระทบที่เวลา 90 วินาทีของ HB น้อยกว่า NB อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$ จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า นวมขนาดต่างๆ ที่ศึกษาไม่ทำให้อัตราความเมื่อยล้าของกล้ามเนื้อแขนต่างกัน ดังนั้น ตามพระราชบัญญัติกีฬามวยที่พยายามให้ใช้ นวมใหญ่ขึ้นไม่น่าทำให้กล้ามเนื้อนักมวยล้าเร็วขึ้นจากเดิมจนเสียเปรียบกันอันเนื่อง มาจากการดัดตก เพราะกล้ามเนื้อแขนล้าต่างกัน ในนวมทุกขนาดที่ศึกษา พบว่าใน HB เมื่อใช้นวมขนาดเดียวกันกับ MB และ NB แล้วพิจารณาที่ Fatigue curve จะเกิดการ ได้เปรียบ-เสียเปรียบเกิดขึ้น ดังนั้นถ้า นักมวยต้องการ

เป็นผู้ได้เปรียบในการชก ก็ต้อง มีสมรรถภาพทางกายที่ดี ไม่ต้องไปกังวลกับขนาดของนวม เพราะถึงอย่างไรนักมวยและ คู่ต่อสู้ก็ต้องใช้นวมขนาดเดียวกันอยู่แล้ว

จิราพร แก้วศรีงาน (2546) ได้ทำการ ศึกษาเรื่อง “เปิดโลกมวยไทย: ความสัมพันธ์ระหว่าง นักมวยไทย ค่ายมวย และธุรกิจในการมวยไทย ” มีจุดหมายสำคัญในการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจ ชีวิต ความเป็นอยู่ การฝึกฝนและควบคุมร่างกายนักมวยไทย และความสัมพันธ์ในธุรกิจมวยไทย โดย ตั้งใจให้เป็นงานเขียนเชิงชาติพันธุ์วรรณาที่ใช้เป็นข้อมูลหลักจากการทำวิจัยภาคสนามในค่ายมวย ส.เกียรติยศ ในจังหวัดนครปฐม โดยการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาภาคสนามในค่ายมวย ส.เกียรติยศ ในจังหวัดนครปฐม โดยการ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาภาคสนาม จากการศึกษพบว่า นักมวยไทยเป็นส่วนหนึ่งของวงการมวยไทย ซึ่งมีโครงสร้างหลัก ๆ ประกอบด้วย สนามมวย โปรโมเตอร์มวย และนักมวยไทย มีเครือข่ายความสัมพันธ์ดำเนินไปบนระบบอุปถัมภ์ที่มีผลประโยชน์หรือเงินเป็นเงื่อนไขในความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างลูกพี่-ลูกน้อง นาย-บ่าว ผู้ใหญ่-ผู้น้อย โดยมีสนามมวยอยู่บนสุดของเครือข่ายความสัมพันธ์ และมีนักมวยอยู่ในลำดับล่างสุดของเครือข่ายความสัมพันธ์ ที่ชีวิตแทบทั้งหมดถูกควบคุมโดยมีหัวหน้าค่ายมวยที่จะกำหนด และควบคุมนักมวยให้เป็นอย่างที่นักมวยที่ดีควรจะเป็น

นักมวยส่วนใหญ่ของค่าย ส.เกียรติยศมาจากจังหวัดบุรีรัมย์ ครอบครัวมีฐานะยากจนทุกคน มาเป็นนักมวยเพราะต้องการจะมีอนาคตที่ดีขึ้น มีการศึกษาสูง ๆ และมีเงินส่งเสียเลี้ยงดูครอบครัวของตน แต่กว่าที่เด็กชายคนหนึ่งจะกลายเป็นักมวยไทยได้นั้น เขาต้องฝึกฝนร่างกายและทักษะเชิงมวย พร้อม ๆ กับการเรียนรู้ทัศนคติ อุดมการณ์ และการปฏิบัติตัวของนักมวยไทยและที่สำคัญเขาต้องถูกจัดการร่างกายให้เป็นอย่างที่นักมวยไทยควรจะเป็น หากเขาต้องการจะประสบความสำเร็จในอาชีพนักมวย

มวยไทยเป็นกีฬาประเภทการต่อสู้ที่นักมวย 2 คน มาต่อสู้กัน แต่จะมีผู้ชนะได้เพียงคนเดียว จึงทำให้เกิดการพนันขึ้นต่อขึ้น เมื่อเวลาผ่านไปการพนันก็ยิ่งมีบทบาทมากขึ้นจนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการแข่งขันชกมวย แต่กระนั้นก็ไม่สามารถปฏิเสธ ได้ว่าการพนันเป็นตัวหล่อเลี้ยงให้ธุรกิจในการมวยไทยไม่ว่าจะเป็นสนามมวย โปรโมเตอร์มวย ค่ายมวย และนักมวยดำรงอยู่ได้ในสังคมปัจจุบัน ดังนั้น นักมวย ค่ายมวย และธุรกิจในการมวยไทยจึงมีความเกี่ยวพันกันตลอดเวลา

สุทธิชัย พงศ์หล่อพิศิษฐ์ (2546) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบผลของ การจำกัดการเคลื่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลง เวลาที่ใช้การเคลื่อนไหว และความเร็วของการชกและการเตะในนักมวย โดยใช้ผู้ทดลองชายจำนวน 24 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ไม่ใช่นักมวยจำนวน 12 คนจากวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเล่นกีฬาประเภทวอลเลย์บอล บาสเกตบอลและฟุตบอล และกลุ่มนักมวยไทยจำนวน 12 คน จากค่ายศศิประภาผู้ทดลองทั้งสองไม่มี

ประวัติได้รับการบาดเจ็บที่รุนแรงหรือประวัติ นอกเหนือที่ 6 เดือนก่อนการทดลอง จากนั้นผู้ทดลองทุกคนทำการทดสอบสมรรถภาพทางกายแล้วพักประมาณ 15 นาทีจากนั้นทำการทดสอบเพื่อหาเวลาที่ใช้ในการเคลื่อนไหวในหลาย ๆ ทิศทาง ผลของ เวลาที่ใช้การเคลื่อนไหว เปรียบเทียบระหว่างการจำกัดการเคลื่อนไหว ขั้นที่ 1 และ 2 ส่วน เวลาที่ใช้การเคลื่อนไหว ของการเตะจะวัดโดยใช้ double reaction timer. จากผลการทดลองพบว่าค่าเฉลี่ยของ การเคลื่อนไหวภายหลังการจำกัดการเคลื่อนไหว ของร่างกายส่วนบนจำกัดการเคลื่อนไหวขั้นที่ 1 กลุ่มนักมวยไทยมีค่า ROM ลดลงประมาณ 14.42% และกลุ่มที่ไม่ใช่นักมวย มีค่า ROM ลดลงประมาณ 17.06% การจำกัดการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนบน ขั้นที่ 2 กลุ่มนักมวยไทยมีค่า ROM ลดลงประมาณ 21.97% และกลุ่มที่ไม่ใช่นักมวยมีค่า ROM ลดลงประมาณ 27.14%. การจำกัดการเคลื่อนไหว ขั้นที่ 1 ของร่างกายส่วนล่าง พบว่ากลุ่มนักมวยไทยมีค่า ROM ลดลงประมาณ 14.10% และกลุ่มที่ไม่ใช่นักมวย มีค่า ROM ลดลงประมาณ 18.81% และขั้นที่ 2 พบว่า % กลุ่มนักมวยไทยมีค่า ROM ลดลงประมาณ 21.87% และกลุ่มที่ไม่ใช่นักมวย มีค่า ROM ลดลงประมาณ 29.86%. เปรี่เซ็นต์การลดลงของ ROM ในกลุ่มนักมวยไทยน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่นักมวยอาจจะมาจากความแข็งแรงของส่วนที่มีการเคลื่อนไหวซึ่งทำให้มีอิทธิพลต่อการจำกัด ROM จากการทดลองนี้ชี้ให้เห็นว่าการจำกัดการเคลื่อนไหวไม่มีผลต่อความเร็วของการเคลื่อนไหวทางสถิติ ความเร็วการเคลื่อนไหวของ ร่างกายส่วนบน ไม่มีความแตกต่างทั้ง 2 ขั้น ของทั้งสองกลุ่มการทดลอง ชี้ให้เห็นว่าผลของการจำกัดการเคลื่อนไหวไม่มีอิทธิพลต่อความเร็วของการชกในหลายทิศทางที่แตกต่างกัน และเปอรี่เซ็นต์การลดลง ของความเร็วของการต่อยหลังการจำกัดการเคลื่อนไหวขั้นที่ 1 และ 2 ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักมวยไทยและกลุ่มที่ไม่ใช่นักมวย ซึ่งชี้ให้เห็นว่าองค์ของการจำกัดการเคลื่อนไหวไม่มีอิทธิพลต่อความเร็วของการตอยในองศา ต่าง ๆ ซึ่งความเร็วของการตอยในแต่ละองศา 0, 45 และ 315 องศาในกลุ่มที่ไม่ได้จำกัดการเคลื่อนไหว และจำกัดการเคลื่อนไหว ขั้นที่ 1 และ ให้ผลการทดลองคล้ายคลึงกัน คือในกลุ่มนักมวยจะมีค่าสมรรถภาพทางกายสูงกว่า และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มที่ไม่ใช่นักมวย ชี้ให้เห็นว่าค่าของการทดสอบสมรรถภาพที่สูงอาจจะมีผลต่อความเร็วของการชก อย่างไรก็ตามความเร็วของการเตะที่ลดลงอาจจะมีมาจากการที่ขาและเข่าของนักมวยมีการบาดเจ็บเรื้อรังอยู่เสมอ ส่วนในกลุ่มที่ไม่ใช่นักมวยการที่ความเร็วหลังการจำกัดการเคลื่อนไหวมีค่าเพิ่มขึ้น อาจจะมาจากการที่พวกเขาใช้การเคลื่อนไหว ชดเชยที่ไม่ถูกต้องตามเทคนิค ซึ่งผลการทดลองเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานอย่างดีต่อการศึกษาคือต่อไปในอนาคต

สุรไกร วิเศษสิงห์ (2546) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่นของสหพันธ์สมาคมมวยไทยสมัครเล่นนานาชาติ โดยทำการสัมภาษณ์คณะกรรมการจัดการแข่งขันทั้ง 12 ฝ่ายโดยทำการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง คือ ประธาน คณะกรรมการ และเลขาธิการของแต่ละฝ่าย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมี

โครงสร้าง เป็นเครื่องมือในการศึกษา ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปของความถี่และร้อยละ ทำการวิเคราะห์เพื่อหาหัวข้อรายการ แล้วนำมาพิจารณาร่วมกันเพื่อหาข้อสรุป ทำการจัดหมวดหมู่ของข้อมูล แล้วทำการสรุป ผลการศึกษาพบว่า ในการจัดการแข่งขันประสบปัญหาในแต่ละด้านที่แตกต่างกันคือ 1. ปัญหาด้านบุคลากร พบว่า คณะกรรมการที่ลงมือปฏิบัติงานมีน้อยกว่าคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง และคณะกรรมการบางส่วนยังไม่มี ความชำนาญในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย 2. ปัญหาด้านงบประมาณ พบว่า ประสบปัญหามาก โดยขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากทางรัฐบาล 3. ปัญหาด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ประสบปัญหาน้อยเนื่องจากสนามและอุปกรณ์มีมาตรฐานที่ดี 4. ปัญหาด้านการจัดการ พบว่า ประสบปัญหา ในเรื่องการจัดดำเนินงานที่ล่าช้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ 5. ปัญหาด้านการประสานงานพบว่า มีการประสานงานที่ล่าช้าในส่วนราชการ 6. ปัญหาด้านอื่นๆ พบว่า มีประชาชนให้ความสนใจและเข้าชมการแข่งขันไม่มากและการถูกโจมตีด้านสื่อต่างๆ จากการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่าควรมีการนำระบบสิทธิประโยชน์อย่างเต็มรูปแบบมาช่วยสนับสนุนด้านงบประมาณ

พรรณี แสงเพิ่ม (2546) ได้ทำการศึกษาการลดน้ำหนัก และการบริโภคอาหารในช่วงการลดน้ำหนักเป็นปัญหาที่สำคัญของนักมวยไทย ดังนั้นการศึกษาวิจัยแบบภาคตัดขวางในครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการลดน้ำหนัก และพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหาร รวมถึงปริมาณสารอาหารที่ได้รับในช่วง 3 วันสุดท้ายก่อนการแข่งขันของนักมวยไทย 55 คนที่ได้รับการจดทะเบียนอย่างถูกต้องต่อคณะกรรมการกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทยในระหว่างปี พ.ศ. 2544 ถึง มกราคม พ.ศ. 2545 การเก็บข้อมูลประกอบด้วยการสัมภาษณ์ และการจดบันทึกอาหารบริโภคในช่วง 3 วันสุดท้ายก่อนการแข่งขัน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดใช้วิธีการลดน้ำหนักโดยการจำกัดอาหาร (100%) การออกกำลังกายโดยสวมชุดพลาสติก (87.3%) และการจำกัดปริมาณน้ำดื่ม (85.5%) ซึ่งทั้งสามวิธีการนี้ส่วนใหญ่ปฏิบัติ 3 - 4 วันก่อนการแข่งขัน โดยมีน้ำหนักที่ต้องลดเฉลี่ย 3.4 (+,ท) 1.5 กก. (1.9 (+,ท) 0.9 ของน้ำหนักช่วงฝึกซ้อม) กลุ่มตัวอย่างส่วนมากรับประทานอาหาร 2 มื้อ/วัน และงดอาหารมื้อกลางวัน แหล่งของอาหารที่สำคัญคือถั่วมวน และเจ้าของค่ายมีบทบาทสำคัญในการวางแผนการจัดการรายการอาหารที่นักมวยต้องบริโภค (67.3%) นักมวยบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารประเภทเกลือแร่ผง (75.5%) และซูปไก่สกัด (61.8%) ในช่วง 3 วันสุดท้ายก่อนการแข่งขันพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับพลังงาน คาร์โบไฮเดรต ไขมัน แคลเซียม วิตามินเอ และวิตามินซี ไม่เพียงพอ แต่ได้รับเหล็ก วิตามินบีหนึ่ง และวิตามินบีสองอย่างเพียงพอ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (61.8%) มีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร และการลดน้ำหนักอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ทราบถึงบทบาทของคาร์โบไฮเดรตต่อสมรรถภาพการชกมวย แต่ให้ความสำคัญต่อการบริโภคอาหารประเภทเนื้อ นม ไข่ ดังนั้นการปฏิบัติตัวเพื่อการลดน้ำหนักที่ไม่ถูกต้อง และการได้รับสารอาหารไม่

เพียงพอ อาจมีผลกระทบต่อสมรรถภาพในการชกมวย จึงควรมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้ นักมวยไทยมีภาวะโภชนาการที่ดี และสามารถชกมวยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิเชก มนเทียรวิเชียรฉาย (2547) ได้ทำการศึกษาสืบตามรอยการพัฒนาของกีฬามวยไทย ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1920-2003 (พ.ศ. 2463-2546) โดยมีจุดประสงค์ของการศึกษาคือเพื่อพิจารณาว่าความคิด แบบตะวันตกและแนวคิดทางธุรกิจ ได้มีผลกระทบอย่างไรบ้างกับบทบาทและความสำคัญของมวย ไทยในสังคมไทยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ใช้วิธีค้นคว้าทางประวัติศาสตร์ และได้ใช้หลักฐานทั้ง หลักฐานชั้นต้นและชั้นรองในการวิจัย ผลของการศึกษาแสดงให้เห็นว่า มวยไทยมีบทบาทสำคัญอยู่ ด้วยกันทั้งสิ้นถึง 8 บทบาทกล่าวคือ เป็นหนึ่งในวิธีการฝึกทหาร เป็นเครื่องส่งเสริมให้เกิด ความก้าวหน้าทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นหนึ่งในองค์ประกอบของงานพิธี เป็นสัญลักษณ์ ของชาติ เป็นกีฬาอดนัยมระดับชาติ เป็นสื่อกลางการพนัน เป็นกิจกรรมที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว และ ที่สุดเป็นกีฬาที่ก้าวขึ้นสู่ระดับนานาชาติ ซึ่งที่ผ่านมามวยไทยมีบทบาทปรากฏตามกล่าวในบางด้านมา แต่ก่อนปี ค.ศ 1920 ขณะที่บทบาทบางส่วนได้พัฒนาขึ้นในภายหลัง และได้สืบทอดอยู่ตราบจน ปัจจุบันสมัย

เฉลิม อุ่นทอง (2547) ได้ทำการศึกษาระเบียบแบบแผน และประเพณีของศิลปะมวยไทยและ ศึกษากระบวนการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยในยุคโลกาภิวัตน์ ดำเนินการวิจัยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ เก็บข้อมูลโดยวิธีสังเกตและสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง 5 สนาม ซึ่งได้แก่ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ค่ายมวยศศิประภาyim ศูนย์สอนศิลปะมวยไทยด้านกัยยาเสพติด โรงเรียน มวยไทย และสนามมวยเวที ลุมพินี แล้วนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์ในรูปแบบพรรณนา วิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า

ระเบียบ แบบแผนและประเพณีของศิลปะมวยไทย มีทั้งการยกครูหรือการมอบตัวเป็นศิษย์ การร่ายรำไหว้ครู การแต่งกายของนักมวยไทย เครื่องรางของขลัง วงดนตรีและดนตรีที่บรรเลง ประกอบการชกมวยไทย และกระบวนการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยมีวิวัฒนาการมาหลายร้อยปีตั้งแต่ สมัยกรุงสุโขทัยถึงแม้จะมีความแตกต่างกันบ้างทั้งในเรื่องการยกครู คือเมื่อสมัยก่อนต้องทำทุกครั้ง ก่อนมีการถ่ายทอดศิลปะมวยไทย แต่ปัจจุบันทำการยกครูเป็นบางแห่ง การร่ายรำไหว้ครู ก่อนการชก ของนักมวยสมัยก่อนพิธีพิถันมากแต่ปัจจุบันแสดงการร่ายรำไหว้ครูไปเพราะเป็นสิ่งที่ปฏิบัติต่อกัน มาเท่านั้นไม่เน้นมากนัก ในเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับเครื่องรางของขลังสมัยก่อนนับถือและเชื่อมากแต่ ปัจจุบันไม่เชื่อมากนัก วงดนตรีที่บรรเลงประกอบการชกมวยไทยสมัยก่อน บรรเลงกันสดๆ แต่ ปัจจุบันมีการแสดงสดบ้างแต่ก็มีบางสนามที่ใช้วิธีการเปิดแถบบันทึกเสียงหรือแผ่นบันทึกเสียงแทน การบรรเลงสด ในเรื่องการแต่งกายสมัยก่อนไม่มีกติกากำหนด ปัจจุบันให้มีการสวมนวม สวมกางเกง ตามสีมุมของตนเอง สวมกระชับ ในสมัยก่อนใช้อาวุธมวยไทยครบทั้งหมัด เท้า เข่า ศอก ปัจจุบันใช้ เฉพาะที่นักมวยถนัดเท่านั้นอาวุธมวยไทยใช้ไม่ครบ ระเบียบแบบแผนและประเพณีของศิลปะมวย

ไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป เพราะจุดมุ่งหมายของถ่ายทอดศิลปะมวยไทยเปลี่ยนไปจากเดิม คือแต่เดิมมีจุดมุ่งหมายเพื่อการเป็นนักรบเพียงอย่างเดียว ปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายหลายอย่างซึ่งก็ได้แก่ การถ่ายทอดศิลปะมวยไทยเพื่อเป็นนักมวยอาชีพ เพื่อเป็นผู้ฝึกสอนศิลปะมวยไทย เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย หรือมีการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยเพราะเป็นหลักสูตรของสถาบันการศึกษา กำหนดให้ต้องเรียน

อย่างไรก็ตามถึงแม้จุดมุ่งหมายของกระบวนการเรียนรู้ศิลปะมวยไทยจะเปลี่ยนไป รายละเอียดในการปฏิบัติตามระเบียบ แบบแผนและประเพณีของศิลปะมวยไทยจะไม่ปฏิบัติอย่างเคร่งครัดอย่างสมัยก่อนก็ตาม บุคคลในวงการมวยไทยทั้งในฐานะเจ้าของค่ายมวย ผู้จัดการแข่งขันชมมวยไทย ผู้ถ่ายทอดศิลปะมวยไทย ผู้รับการถ่ายทอดศิลปะมวยไทย นักดนตรีที่บรรเลงเพลงประกอบการแข่งขันชมมวยไทย รวมทั้งผู้วิจัยเองต้องการจะให้มีการอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งในยุคที่มีการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลกเห็นควรที่จะให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และคนไทยทั้งชาติควรร่วมมือกันอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปะมวยไทยให้เป็นมรดกไทย มรดกโลก โดยการทำให้ทั่วโลกรู้จักและสนใจศิลปะมวยไทยมากขึ้น

วินัย รัตนคำ และ จิราพร รัตนคำ (2548) ได้ทำการศึกษาการประเมินโครงการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะมวยไทยของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนินงาน โครงการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะมวยไทย ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ 4 ด้าน คือ ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้าน ผลผลิต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินประกอบด้วย คณะกรรมการดำเนินงานศูนย์อนุรักษ์ศิลปะมวยไทยและนักเรียน นักศึกษา ประชาชนที่มาฝึกมวยไทยที่ศูนย์อนุรักษ์ศิลปะมวยไทยของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ ในปีการศึกษา 2547-2548 จำนวนทั้งสิ้น 93 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 3 ชุด ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์อนุรักษ์ศิลปะมวยไทย และนักเรียน นักศึกษา ประชาชนที่มาฝึกมวยไทยที่ศูนย์อนุรักษ์ศิลปะมวยไทยของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ

วิเคราะห์ข้อมูลได้ทำการวิเคราะห์โดย การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดย t- test

ผลการประเมินด้านสภาวะแวดล้อม

จากการประเมินสภาวะแวดล้อม พบว่า ก่อนปี พ.ศ. 2547 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ มีการให้บริการด้านการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะมวยไทย แต่มีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2547 มีผู้มาใช้บริการที่สนามมวยเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีเวทีมวยที่ได้

มาตรฐาน และมีการให้บริการด้านอุปกรณ์ ด้านการฝึกซ้อมมวยไทย ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปมวยไทย ซึ่งเป็นมรดกของชาติอย่างจริงจัง สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ จึงได้จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์ศิลปมวยไทยขึ้น เพื่อเป็นศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานจัดกิจกรรมอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปมวยไทย สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ จึงได้มีการวางแผนกำหนดนโยบาย กำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการดำเนินงานไว้ชัดเจน ทำให้ประเมินได้ว่า สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ มีการวางแผน พัฒนา การจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปมวยไทยอย่างน่าพึงพอใจ

ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้น

จากการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของการประเมินโครงการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปมวยไทย ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ พบว่า ผู้ให้บริการประเมินปัจจัยเบื้องต้นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีบางข้ออยู่ในระดับปานกลางคือ มีงบประมาณเพียงพอกับการดำเนินงานตามโครงการ มีอัตรากำลังของบุคลากรเพียงพอ บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติงานในโครงการ นักกีฬามีเวลาฝึกปฏิบัติทั้งในและนอกสถานที่เหมาะสมเพียงพอ

ผู้รับบริการ ประเมินปัจจัยเบื้องต้นของการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปมวยไทยของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ผลการประเมินกระบวนการ

จากการประเมินกระบวนการ พบว่า ผู้ให้บริการประเมินกระบวนการดำเนินงานโครงการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปมวยไทย ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีบางข้ออยู่ในระดับปานกลางคือ มีการวางแผนปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ มีการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานโครงการและมีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลอย่างมีระบบ

ผู้รับบริการประเมินกระบวนการดำเนินงานโครงการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปมวยไทย ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ผลการประเมินผลผลิต

จากการประเมินผลผลิต พบว่า ผู้ให้บริการและผู้รับบริการประเมินผลผลิตในแง่ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปมวยไทย ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ประเมินผลผลิตในแง่ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปมวยไทย ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ โดยรวมและรายข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชาญชัย ชมดิษฐ์ (2548) ได้ทำการศึกษารูปแบบกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทย: แบบบูรณาการในโครงการมหกรรมกีฬากุมิปัญญาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทย เจตคติต่อคุณค่าของมวยไทย สภาพการปฏิบัติตนของผู้เข้าร่วมกิจกรรม และผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทยแบบบูรณาการในโครงการมหกรรมกีฬากุมิปัญญาไทย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสภาพการจัดกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทยเจตคติต่อคุณค่าของมวยไทย สภาพการปฏิบัติตนของผู้เข้าร่วมกิจกรรม และผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทยแบบบูรณาการในโครงการมหกรรมกีฬากุมิปัญญาไทยกับตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การอบรม และผลการเรียน โดยเฉลี่ยที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาองค์ประกอบรูปแบบการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทยแบบบูรณาการในโครงการมหกรรมกีฬากุมิปัญญาไทยตามรูปแบบการฝึกของ อาจารย์วิชิต ชีวีชัย
4. เพื่อศึกษาอิทธิพลเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทยแบบบูรณาการในโครงการมหกรรมกีฬากุมิปัญญาไทย
5. ศึกษาแนวทาง สภาพปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะสำหรับให้เยาวชนและนักมวยอาชีพนำไปใช้พัฒนากีฬามวยไทย

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทยในโครงการมหกรรมกีฬากุมิปัญญาไทยแบบบูรณาการของสำนักส่งเสริมและพัฒนา นันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จาก 6 จังหวัด ในปี พ.ศ. 2547 จำนวน 5,362 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการคำนวณตามสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, Taro) จำนวน 352 คน โดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) การทดสอบค่าที (T-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation) การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และการวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรสภาพการจัดกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีขั้นตอนการสร้างความเข้าใจและพอใจมีเฉลี่ยสูงสุด และรองๆ ลงไป คือ ขั้นตอนการสร้างพลังในการฝึก ขั้นตอนการสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย ขั้นตอนการทักษะและขั้นนำเสนอผลงานเป็นลำดับสุดท้าย

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นต่อสภาพการจัดกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทยอยู่ในระดับมาก มีเจตคติต่อคุณค่าของมวยไทย สภาพการปฏิบัติตนและผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์อบรม และผลการเรียนโดยเฉลี่ย กับสภาพการจัดกิจกรรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทย พบว่า

ระดับการศึกษามีความแตกต่างกันกับตัวแปรตามตัวอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัว และเพศต่างกันมีเจตคติแตกต่างกันที่ระดับ .05 ส่วนเพศกับตัวแปรตามตัวอื่นๆ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

องค์ประกอบที่เป็นรูปแบบของการจัดกิจกรรมประกอบด้วยตัวแปรต่อไปนี้ ขั้นสร้างทักษะ และเทคนิคมวยไทย ขั้นสร้างพลังในการฝึก ขั้นบูรณาการทักษะ ขั้นสร้างความเข้าใจและพอใจ ขั้นนำเสนอผลงาน ผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรม สภาพการปฏิบัติงานของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เจตคติต่อคุณค่ากีฬามวยไทย โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบรวมในแต่ละตัวแปรตามลำดับค่าน้ำหนักรวมขององค์ประกอบเท่ากับ 6.327 และร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 70.301

ผลการทดสอบแบบจำลองเชิงสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) พบว่า ผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งเป็นตัวแปรสุดท้ายของแบบจำลองได้รับอิทธิพลทางตรงจากขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทยเป็นปริมาณสูงสุด เมื่อพิจารณาตัวแปรดังกล่าวเป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรอื่นๆ สูงสุด คือ ขั้นสร้างพลังในการฝึก

อิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรต่างๆ ที่ส่งไปยังผลกระทบส่วนใหญ่เป็นอิทธิพลของตัวแปรขั้นสร้างความเข้าใจและพอใจ ก่อนส่งผ่านไปที่ตัวแปรขั้นสร้างพลังในการฝึก เข้าสู่ตัวแปร ขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย แล้วจึงส่งต่อไปยังผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรม โดยผ่านตัวแปรขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทยที่มีอิทธิพลรวมสูงสุด โดยตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองอธิบายความผันแปรของผลกระทบได้ร้อยละ 46

เส้นทางที่ค้นพบจากการทดสอบข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ผลกระทบจากการฝึกอบรมมี 3 เส้นทางคือ

1. ขั้นสร้างความเข้าใจและพอใจมีอิทธิพลกับเจตคติต่อคุณค่าของมวยไทย ขั้นสร้างพลังในการฝึก ขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย และผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเป็นลำดับ
2. ขั้นสร้างความเข้าใจและพอใจมีอิทธิพลต่อขั้นสร้างพลังในการฝึก ขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย และผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นลำดับ
3. ขั้นสร้างความเข้าใจและพอใจมีอิทธิพลต่อสภาพการปฏิบัติงานของผู้เข้าร่วมกิจกรรมขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทยและผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรม

ทั้งสามเส้นทางข้างต้น ผ่านตัวแปรขั้นสร้างพลังในการฝึกทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปร 2 ตัว ที่ไม่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุต่อผลกระทบจากการเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงสาเหตุสูงจากตัวแปรขั้นสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย คือ ขั้นบูรณาการทักษะและขั้นนำเสนอผลงาน ดังนั้น เส้นทางที่ดีที่สุด ก็คือ เส้นทางที่สอง คือ ขั้นสร้างความเข้าใจและพอใจ ขั้นสร้างพลัง

ในการฝึก ขันสร้างทักษะและเทคนิคมวยไทย ส่วนการพัฒนาเจตคติและการเตรียมตนก่อนฝึกถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องให้มีก่อนถึงขันสร้างพลังในการฝึก

ผลจากการสัมมนากลุ่มย่อยของนักวิชาการด้านมวยไทยได้ข้อสรุปแนวทาง ดังนี้

- 1.ให้นำผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรมสำหรับเยาวชนในสถานศึกษาและมวยไทยอาชีพ
2. การลดปัญหาความวิตกกังวลเกี่ยวกับความรุนแรงของการปะทะในการฝึก โดยการใช้อุปกรณ์ที่ปลอดภัยจากการบาดเจ็บ อุปกรณ์ฝึกซ้อมควรทันสมัย มีครูฝึกที่สอดคล้องกับแนวทางที่พบจากการวิจัย
3. ควรให้มีการฝึกเยาวชนออกเป็น 2 ระบบ ระบบแรก คือ ระบบของการส่งเสริมมวยไทยเป็นกีฬาการออกกำลังกายสำหรับทุกเพศทุกวัย และเผยแพร่กิจกรรมมวยไทยในเชิงอนุรักษ์ ระบบที่สองด้านการส่งเสริมมวยไทยอาชีพในการแข่งขันระดับต่างๆ และผลักดันเข้าเป็นกีฬามวยไทยในการแข่งขันโอลิมปิก
4. ควรส่งเสริมให้มีการกำหนดระเบียบเวทีมวยให้มีมาตรฐาน ในการแข่งขันชกมวยไทยทั่วไปควรให้มีการจัดประกวดแข่งขันไหว้ครูมวยไทย การแสดงท่าแม่ไม้มวยไทยเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาการให้คะแนนโดยพิจารณาจากการใช้แม่ไม้มวยไทยเป็นพื้นฐาน

ผลการวิจัยที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสัมมนาทางวิชาการแสดงให้เห็นว่า ความสำเร็จของการฝึกอบรมการพัฒนาและสร้างเสริมกีฬามวยไทย เกิดจากปัจจัยด้านการมีภาวะผู้นำสูงของครูวิชชี้เชิญ ในการสร้างและพัฒนากระบวนการอบรมด้านเทคนิคและลีลาเฉพาะตัวส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์การอบรม และเกิดผลลัพธ์ให้ผู้เข้าอบรมมีการพัฒนาการทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาควบคู่กันไป สามารถนำความรู้จากการอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งยังก่อให้เกิดการบูรณาการทางสังคม สร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัว การศึกษา ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ช่วยลดปัญหาสังคม รวมถึงเป็นพื้นฐานการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการพัฒนาทุนทางสังคมได้อย่างยั่งยืน

ปิยลักษณ์ อุปนิสากร (2549) ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบทางความหมายของชื่อท่ามวยไทย 3 ประเภท คือ คำเรียกประเภทพื้นฐานของท่ามวยไทย ชื่อท่าเดี่ยวมวยไทย และชื่อท่ามวยไทยเชิงช้อนหรือชื่อท่าที่ใช้ในกลวิธีการต่อสู้ในมวยไทย รวมทั้งสรุประบบความคิดและวิถีชีวิตของคนไทยที่สะท้อนจากชื่อท่ามวยไทย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจาก ตำรามวยไทย และการสัมภาษณ์ผู้บอกภาษาซึ่งเป็นนักมวย และ ครูมวยจากค่ายมวยนราตรีกุล กรุงเทพฯ และศูนย์สอนศิลปะแม่ไม้มวยไทย นนทบุรี

ผลการวิเคราะห์พบว่า คำเรียกประเภทพื้นฐานของท่ามวยไทยมี 5 คำ ได้แก่ หมัด ศอก เข่าเตะ และ ถีบซึ่งแตกต่างกันด้วยมิติแห่งความแตกต่างทางความหมาย 2 มิติ คือ อวัยวะที่ใช้เป็นอาวุธ

และ ส่วนของอวัยวะที่ใช้เป็นอาวุธ ส่วนชื่อท่าเดียวมวยไทยพบว่ามี 30 ชื่อ ได้แก่ หมัดตรง หมัดค้ำ หมัดเสย หมัดสูก หมัดเขี้ยว หมัดเหวี่ยงหลัง สอกดี สอกตัด สอกงัด สอกกลับ สอกลับ สอก กระทุ้ง เข่าตรง เข่าตัด เข่าเฉียง เข่าโค้ง เข่าลอย เข่าขัด เข่าโค้ง เตะตรง เตะตัด เตะดีด เตะเฉียง เตะฟาด เตะเหวี่ยงหลัง ถีบตรง ถีบสูง ถีบข้าง ถีบหลัง และ ถีบจิก ชื่อเหล่านี้แตกต่างกันด้วยมิติ แห่งความแตกต่าง 5 มิติ คือ อวัยวะที่ใช้เป็นอาวุธ ส่วนของอวัยวะที่ใช้เป็นอาวุธ วิธีของอวัยวะที่ใช้ เป็นอาวุธ ลักษณะการใช้อวัยวะเป็นอาวุธ และ วิธีการทำท่า สุดท้าย ชื่อท่ามวยไทยเชิงซ้อนหรือชื่อ ท่าที่ใช้ในกลวิธีการต่อสู้มี 87 ชื่อ เช่น นารายณ์บันเสียร กวางเหลียวหลัง ฉวนทอดแห ฟ่าน ลูกบวบ คลื่นกระทบฝั่ง หนุมานแหวกฟอง พระรามนำวศร ชื่อเหล่านี้แตกต่างกันด้วยมิติแห่งความ แตกต่างทางความหมาย 6 มิติ คือ ท่าเดียวที่ใช้ การรุก การรับ จุดปะทะ การพลิกแพลง และ ท่า เฉพาะเพิ่มเติม

ผลการวิเคราะห์ความหมายของคำเรียกประเภทพื้นฐานของท่ามวยไทย ชื่อท่าเดียวมวยไทย และ ชื่อท่ามวยไทยเชิงซ้อนสะท้อนระบบการต่อสู้ของคนไทยที่แบ่งเป็น 3 ระบบย่อย คือ ระบบการ ใช้อวัยวะพื้นฐาน ระบบการออกอาวุธ และ ระบบกลมวย นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของ คนไทยในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านที่เกี่ยวกับอาวุธ เช่น สอกดี สะท้อนการใช้อาวุธไม้หรือกระบอง เข่า ตัดและเตะตัด สะท้อนการใช้ดาบและมิด ส่วนทวน ล้มขุนทวน และ ขุนศึกตีทวน สะท้อนการใช้ ทวน ชื่อเหล่านี้ยังสะท้อนวิถีชีวิตของคนไทยที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ เช่น กวางเหลียวหลัง หนูไต่ราว อีกาฉีกรัง วิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เช่น การทำงานในท่า ฉวนทอดแห เกรกวาดลาน และ การกินในท่า ฟ่านลูกบวบ สับหัวมัจฉา สะท้อนวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ เช่น คลื่น กระบอง ฝั่ง และ สะท้อนวิถีชีวิตที่ผูกพันกับวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ เช่น หนุมานแหวกฟอง พระราม นำวศร นารายณ์บันเสียร หิรัญม้วนแผ่นดิน และ นางมณโฑนั่งแท่น

สุดา กาญจนะวนิชย์ (2550) ได้ทำการศึกษาความสำคัญของการออกกำลังกายเป็นอย่างยิ่ง และในขณะเดียวกันก็เห็นคุณค่าทางวัฒนธรรมไทยและเอกลักษณ์ความเป็นชาติไทยได้พยายามนำเอา ศิลปะมวยไทยสอดแทรกเข้าไปในการเดินแอโรบิก ทุกครั้ง นอกจากจะปลูกฝังลักษณะที่ดีงาม และ เป็นเอกลักษณ์ของคนไทยแล้ว ยังทำให้ประชาชนชาวไทยชื่นชมในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ที่ สามารถผสมผสานกับการออกกำลังกาย และสามารถนำมาเป็นแนวทางเลือกหนึ่งของการ ออกกำลังกายได้ทุกเพศทุกวัย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบของการออกกำลังกายที่ผสมผสานระหว่าง การเดินแอโรบิกกับศิลปะมวยไทยโดยการสร้างรูปแบบที่เป็นท่าชุด (32 จังหวะ) เพื่อสะดวกและง่ายต่อ การนำไปใช้ในการออกกำลังกายแล้วยังเป็นการสืบสานวัฒนธรรมไทยให้ดำรงสืบไป ในนาม “แอโร บิกมวยไทย” (Muay Thai aerobic) ในความหนักของงานที่แตกต่างกัน คือ ระหว่าง 55-65%, 66-75% และ 76-85% ของอัตราการเต้นของหัวใจสำรอง เพื่อศึกษาการใช้พลังงานของร่างกายขณะออกกำลังกาย

ภายหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ หลังการทดลอง 7 สัปดาห์ และหลัง การทดลอง 12 สัปดาห์ และสมรรถภาพการใช้ออกซิเจนสูงสุด ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง 7 สัปดาห์ และหลังการทดลอง 12 สัปดาห์ โดยความหนักของการออกกำลังกายนั้น วิทยาลัย เวชศาสตร์การกีฬาแห่งสหรัฐอเมริกา (American College of Sports Medicine: ACSM, 2000) ได้กำหนดความหนักของงานอยู่ระหว่าง 60-90% ของอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุด (MHR) หรือ 50-85% ของสมรรถภาพการใช้ออกซิเจนสูงสุด (VO2max) หรือ 50-85% ของอัตราการเต้นของ หัวใจสำรอง (HRR) เป็นการออกกำลังกายที่สามารถพัฒนาสุขภาพได้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาจากโปรแกรมที่สร้างขึ้นโดยความหนักของงานอยู่ในระดับปานกลาง (Moderate) ทั้ง 3 โปรแกรมว่า มีการใช้พลังงานมากน้อยเพียงใด และมีสมรรถภาพการใช้ ออกซิเจนสูงสุดเป็นอย่างไร ในความหนักของงานที่แตกต่างกัน ดังนี้ โปรแกรมที่ 1 ความหนักของงานอยู่ระหว่าง 55-65% ของอัตราการเต้นของหัวใจสำรอง เป็นโปรแกรมที่ใช้สำหรับผู้เริ่มออกกำลังกาย หรือผู้ที่มีน้ำหนักตัวมาก หรือผู้ที่มีข้อจำกัดในการกำหนดความหนักของการออกกำลังกาย ซึ่งอยู่ในระหว่างความดูแลของแพทย์ หรือผู้ที่หายจากอาการเจ็บป่วย โปรแกรมที่ 2 ความหนักของงานอยู่ระหว่าง 66-75% ของอัตราการเต้นของหัวใจสำรอง เป็นโปรแกรมที่ใช้สำหรับผู้ที่ย่อยกกำลังกายมาได้ระยะหนึ่ง และร่างกายมีความแข็งแรงขึ้นในระดับหนึ่ง โปรแกรมนี้สามารถทำให้ระบบการไหลเวียนเลือดพัฒนาได้สูงสุด กล่าวคือ เป็นโปรแกรมที่ทำให้การทำงานของหัวใจ ปอด และหลอดเลือดพัฒนาได้สูงสุด โปรแกรมที่ 3 ความหนักของงานอยู่ระหว่าง 76-85% ของอัตราการเต้นของหัวใจสำรอง เป็นโปรแกรมที่นี้ใช้สำหรับผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายแข็งแรงสมบูรณ์เต็มที่ และมีการออกกำลังกายโดยใช้เวลานานอยู่เป็นประจำ สม่ำเสมอ